

TÜRK SÖZÜ

6 OCAK 1970
FİYATI : 125 Krs.
YIL : 3 - SAYI :

112

SIKILAN HER KURŞUN,

**SAFLARIMIZI
ÇELİKLEŞTİRECEKTİR**



Üniversite Asistanları Sendikası'nın (ÜNAS) bildirisi

Türkiye Halkına...

Üniversite asistanları ve öğrencileri Türk halkının geleceği yönünden daha iyi bir düzeyde, gelecek, yeni Türkiye'nin savaşını vermektedirler. Bu savaş yürütürken karşılaştığımız baskı, tehdit, ceza kurumları; hak bildiğimiz yolda daha azimli ve daha beraber olmak zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Türk halkına, zaman şeridi boyunca değişen alternatifi ve sosyal dalgalanmaları bilimsel açıdan yorumlayarak anlatmak ve yol göstermek Üniversitenin görevidir. Üniversitenin bu yönden çeşitli fikir eserlerine açık olması gerekir. Biz, bu yargıdan uzak denetim güçleri ile savaşırken içimizde bazı menfaat zümreleriyle ortaklık kurmuş kişilere de karşı çıkmak durumundayız. Bunun en son örneği A.Ü. Tıp Fakültesinde geçen olaylardır.

İstanbul'da herbiri büyük bir irtica olayı olan öğrenci arkadaşlarımızın öldürülmelerini lanetlemek, bozuk eğitim düzenine karşı çıkan öğretmen hareketini desteklemek, emperyalist güçlerin gövde gösterisi olarak ve gurur kırıcı bir şekilde limanlarımıza gelen Amerikan 6. Filo'sunu protesto etmek için bütün fakülte öğrencileri boykot kararı almışlar ve yönetim kurulları fakülteleri tatil ederek öğrencilerin ders yönünden kayba uğramalarını önlemişlerdir. Ancak A. Ü. Tıp Fakültesi Genel Kurulu 36 ya 54 oyla öğrencilerin devamsızlıktan sınıfta kalmalarına yol açacak bir karar almıştır. Bu kararın alınmasının kökeninde yurt sevgisi, halk huzuru gibi bahanelerin yatabileceği ileri sürülebilirse de, biz asıl etkeni kamu oyuna açıklıyoruz:

Tıp Fakültesi öğretim üyeleri; Öğretim üyeliğini bir kenara bırakarak (Bunların ancak % 20 si tam gün çalışmaktadır. Bu % 20 nin çoğunluğunu dışarda para getirmeyen dalların öğrencileri ile bir kaç idealist meydana getirmektedir.) piyasada çalışmaktadırlar. Büyük kazançları olan bu öğretim üyeleri emperyalistlerin Türkiye'deki çıkarıcıları ile işbirliği halindedir. Bu işbirlikçileri bütün bir fakülte öğretim üyelerini kapsamına almasa ile, işbirlikçi-

ler eylemlerini sürdürebilecek çoğunluktadır.

Türk halkı, senin sağlığın üzerinde kumar oynuyarak büyük servet yapanları sana şikâyet ediyoruz.

Türk halkı, yurt sevgisini bahanesi altında senin gençlerine kasıtlı olarak büyük kazanç yapanları sana şikâyet ediyoruz.

Türk halkı, gelecekte yeni bildirilerle durumu daha çetinliğine

gözlerinin önüne sereceğiz. Gelecek, hangi eylemin vatanseverlik olduğunu gösterecektir.

ÖĞRENCİ KARDEŞLERİMİZİ BU HAKLI EYLEMLERİNDE DESTEKLİYORUZ VE YANLARINDAYIZ.

Üniversite Asistanları
Sendikası
(ÜNAS)
Genel Başkanı
Osman YİĞİT



TÜRK SOLU

OKURLARININ
ve DOSTLARININ
YENİ YILINI
KUTLAR



**BASIN
İLAN
KURUMU**

yurt içinde
ve dışında
etkili
ve ısrafsız
reklam
ve tanıtma

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle
yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no:1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

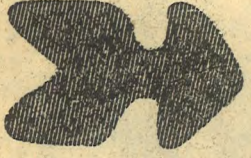
Türk Solu'nun

tükenmiş olan 1. cildi

ÇIKTI

FİYATI: 75 TL.

İstemekte acele ediniz



başyazı •

İktidarın adem-i iktidarı

AP. İktidarının güçsüz bir iktidar olduğu gerçeği her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır. Oysa, seçimler henüz daha yeni yapılmış, yöneticilerimiz sandıklarından henüz daha dün çıkmışlardır. Seçim kampanyası sırasındaki o parlak nutukların, yapılan vaatlerin boş olduğunun anlaşılması için önümüzde daha çok vakit olduğu halde acaba bu adem-i iktidar da neden bu kadar istical göstermişlerdir? Besbelli ki kendi istekleri dışında bir takım etkenler bu işte tayin edici bir rol oynamaktadır. İktidarın bu adem-i iktidarının nedenleri üzerinde durmaya değer.

Bir iktidarın gücünü tayin eden şey, onun sınıf tabanının niteliğidir. AP, emperyalizm - işbirlikçi sermaye - feodal mütegalibe üçlü ittifakının baş temsilcisi olduğuna göre, bu parti toplumumuzun millî güçleri ne dayanmıyor demektir. Zaten Filipin Demokrasiciliği koşullarında ulusal sınıf ve zümrelerden herhangi biri, ne proletarya ne küçük-burjuvazi, hatta ne de burjuvazinin millî kolu kendi öz siyasî örgütüyle politika alanında etkili olma olanağından yoksundur.

Bu durumda, gayri millî işbirlikçi asalak sınıflara dayanan, onların çıkarlarını temsil eden bu AP, halkın, ulusal bilince ulaşması ölçüsünde zorunlu olarak güçsüzleşecektir. Ve Türkiye halkının hızlı bir bilinçlenme sürecine girdiği besbellidir. Devrimci gençliğin antiemperyalist mücadelesi, köylülerin yer yer toprak uğruna verdikleri mücadeleler, işçilerin her gün biraz daha yaygınlaşan direnmeleri, öğretmenlerin, memurların aynı doğrultudaki eylemleri hep bu hızlı bilinçlenme sürecinin belirtileridir.

Bir ülkede ki; işçisi, köylüsü, devrimci genç aydını, öğretmeni, memuru bilinçlenir ve millî demokratik devrim doğrultusunda mücadeleye girer ve kan dökerek, o ülkede gayri-millî zümrelere dayanan iktidarlara için tehlike çanları çalıyor demektir. Bir ülkede ki, toplum polisinin faşist yöntemleri yeterli sayılmaz ve devrimci gençliğe, sömürüye karşı çıkan işçiye karşı gerici çeteler kurulur, ya da gençliğin üzerine, işinin üzerine yayılım ateşi açılır öğretmenleri ve memuru benzeri saldırılar karşısında en ufak güvenlik yoksa, o ülkede siyasî iktidar güçsüzdür. Amerikan emperyalizminin nükleer üslerine rağmen, altıncı filosuna rağmen, ve CIA'nın adı geçen saldırılarda yoğun bir etkenlik göster-

mesine rağmen güçsüzdür. Emperyalizmin, kurduğu askerî - ekonomik - kültürel hegemonya, o ülke üzerindeki gücünü temsil eder. Ve o güçten sağlanan destek bir iktidar için kuvvet değil zaaf belirtisidir. İşbirlikçi, asalak gayri-millî sınıflar halkın derinliklerine varan köklere sahip sınıflar değildir. Oysa, güçlü iktidarların sapına kadar millî dayanakları olması gereklidir. Güçlü iktidarlara işçilerin, köylülerin iktidarlarıdır.

Bir iktidarın gücünün; onu destekleyen yabancı emperyalist ülkenin askerî-ekonomik gücüyle, ya da gerçek muhalefeti bastırmak için elinde bulundurduğu olanaklarla, toplum polisi birlikleriyle, silâhlardığı gerici çeteleriyle, Filipin tipi demokrasisiden bu yana gittikçe ağırlaştırılan ünlü 141-142. nci maddeler gibi baskı kanunlarıyla ölçülemeyeceği besbellidir.

İktidar için bu böyle. Ya resmî muhalefet için durum nasıldır? Başta CHP yönetimi ve parlamentodaki diğer muhalefet, ana vasıfları bakımından AP iktidarından uzun boylu farklı olmayan bir düzeye gelmiştir. Bu bakımdan Filipin demokrasiciliği koşullarında, millî sınıf dayanağı olan, gerçek parlamenter muhalefetin mümkün olamayacağı gerçeği gittikçe daha geniş kitlelerce kavranmaktadır. Bu koşullarda, toplumdaki devrimci unsurlar, muhalefet partileri içinde ancak, hizipler halinde belirebilmektedirler. Ve muhalefet partilerinin siyasî çizgisini tayin eden yöneticiler, ana sorunlarda Demirel iktidarıyla görüş birliği durumuna girmektedirler. Burjuva anlamıyla dahi demokrasi ile, özde hiçbir ortak yönü bulunmayan ve burjuva parlamentarizminin ancak yüzeydeki şekillerini kopya etmekle yetinen, Filipin demokrasiciliğini, demokrasi, sayma ve demagojilerini bu yolda yürütme bakımından parlamentoda muhalefeti ile iktidar arasındaki görüş ayrılığı hızla ortadan kalkmaktadır.

Millî bağımsızlığımızla bağdaşmayan NATO konusunda da bu böyledir, zarlari Sanayi Odaları tarafından teslim edilen Ortak Pazara giriş konusunda da böyle. Ve hele Türkiye'de emekçi davasının gerçek savunucusu proleter devrimci harekete karşı, sapına kadar millî biricik tutarlı devrimci harekete karşı, tutum konusunda AP iktidarı ile parlamento muhalefeti arasındaki benzerlik tam bir ittifak görünüşündedir. Bu Filipin demokrasiciliğinin gereğidir. Tıpkı iktidar partisinde olduğu gibi muhalefet partilerinde de bunlar

kendilerini sağcı sayınsınlar, solcu sayınsınlar gayri millî asalak işbirlikçi sermaye çevreleri ve bunların mütteriki feodal unsurlar tayin edici rol oynayabilmektedirler. Ve çok ilginç bir olaydır: parlamento kubbesi altında duyulan tek sağlam ses, Türkiye emekçilerinin bağımsızlık ve demokrasisi özlemini yansıtan tek ses Filipin demokrasiciliği mekanizmasının işletilmesi sonucu o kubbe altına girenlerin değil, daha çok, Atatürkçülerin karşıdevrimci gidişe bir direnmesini temsil eden 27 Mayıs ürünü, 1961 Anayasası gereğince parlamentoda bulunan senatörlerin sesi olmaktadır. Bu yüzden ki, nuru yobazından sahte sosyalistlere kadar, kurulu düzeni savunan statükocu çevreler aşırı sol saldırılarında parlamento çatısı altındaki bu millî unsurları kayırmamaktadırlar.

Bu gözlemlerden çıkan sonuç şudur: Filipin demokrasiciliği batı burjuva parlamentarizmine bütün benzerliklerine rağmen demokrasi değildir. Emperyalizm-işbirlikçi sermaye-feodal mütegalibe üçlü ortaklığının kurumudur. Ve bu düzen, proletarinden millî burjuvazisine kadar bütün millî sınıf ya da zümrelerin kendi öz örgütüyle politika alanında yerlerini almalarını engelleyen bir düzendir. Millîci sınıflar da öz örgütleriyle bu politika alanında yerlerini almak için gerekli mücadeleyi verme durumundadırlar. Bu durumda olan millîci sınıflar gerekli sonuç alıcı başarıyı sağlayamadıkları sürece geniş emekçi yığınlar seçimlerde hiçbir zaman kendi çıkarlarının savunucusu bir partiyle, bu çıkarlara karşı partiler arasında bir tercih yapabilmek olanağına kavuşamaz.

O halde, bugünün önde gelen devrimci görevi, demokrasinin sahtesi yerine gerçeğini koymak için, proleterinden millî burjuvasına kadar, bütün sınıf ve zümrelerin tarihi gelişmemizi etkiliyebilmesi için gerekli gerçek demokratik özgürlük uğruna mücadeledir. Ve bu statükoculara karşı mücadeleye girişenlerin bizim politikacı çevrelerindeki kibarca adı, aşırı sollar, küçük burjuva anarşistleri, daha az kibarca adları ise, haytalar, serseriler, dir. Ve bunlardır polis coplarına, kurşunlarına, silâhlanan gerici çetelerin saldırılarına hedef olan ve Bağımsız Türkiye, Gerçekten demokratik Türkiye uğruna kan dökenlerdir.

TÜRK SOLU

Şerif Aygöl "işçi kardeşliği" uğruna şehit düştü



Grevci işçiye, toprak isteyen köy-
lue, devrimci gence polis kurşu-
nu:

İşbirlikçi iktidar yarı bağımlılı-
ğın çıkmaza soktuğu ekonomi yü-
zünden, güç geçtikçe daha çok sı-
kışıyor. Ve sahte demokrasi mas-
kesi bile, halk kitleleri önünde,
onun çirkin yüzünü gizlemeye yet-
miyor. En son GAMAK Motor Fab-
rikasında işçilere sıkılan kurşun-
lar, AP iktidarının emperyalizmin
hizmetinde ve bütün halkımıza
düşman olduğunu bir kere daha
göstermiştir.

29 Aralık Pazartesi sabahı, GA-
MAK'ın beşyüz işçisi fabrika önün-
de toplanmış, işten atılan arka-
daşlarını savunuyorlar. İdareciler-
den hesap sormak istediklerinde,
karşılarına toplum polisi çıkmış-
tır.

Coplu, miğferli ve tabancalı
toplum polisleri küfrederek üstle-
rine gelince işçiler bir müddet du-
ralıyorlar. Kendi çalışmalarıyla
kuşanmış ve beslenmiş polisleri
patronun emrinde görmek onları
öfkeliyor. Bunu polise bağı-
rarak belirtmekten de geri kalmı-
yorlar. İşçilerin protestosu gene
küfürlerle cevaplandırılıyor. Bu-
nun üzerine işçiler "alacakları ol-
duğunu" söyleyerek, kararlı bir
şekilde fabrikaya yürüyorlar. Dü-
şünüyorlar ki, kanunî hakkını ara-
yan işçiye polis dokunmaz. Fakat
öyle olmuyor, polisin insafsız co-
puyla karşılaşıyorlar. Çoluk çocuk
yerlerde sürünüyor. Kendini sa-
vunmak isteyenlere tabanca çekili-
yor. Bunu gören işçiler, taş yağ-
muruyla polise cevap veriyorlar.
Mermiler havada vızıldamaya baş-
lıyor. Polisler öldüresiye ateş açı-
yorlar. Birçok işçi yaralanıyor.
Yere düşen yaralı işçilere bile
kurşun sıkılıyor. İşte ŞERİF AY-
GÜL de tam bu sırada bir polis
kurşunuyla vuruluyor. Yere kapak-
lanıyor, bir daha kalkmıyor. Bu
durum işçileri galeyana getiriyor.
Kurşunlara aldırmadan taş ve
yumruklarla binaya giriyorlar;
polisi iyice sıkıştırıyorlar. Arka-
dan sayısız polisin yardıma gel-
mesi üzerine, yaralılarını alarak
çekiliyorlar.

Sonradan öğreniliyor ki, polisin
açtığı ateş sonunda Gamak işçisi
ŞERİF AYGÜL ölmüştür, ve ikisi
ağır olmak üzere 17 işçi de kurşun
yarası almıştır. Cop ve yumruk
larla dövülenler, yerlerde sürük-
lenenler ise buna dahil değildir.

MEŞRU MÜDAFAA MI?

CİNAYETİ

MEŞRULAŞTIRMA MI?

Ertesi gün basına ve radyoya

bilgi veren polis; "İşçilerin silahlı
saldırısı karşısında hayatı tehli-
keye düşen polisler tabanca çek-
mek zorunda kalmıştır, diyor. Va-
li ise, "Mütecaviz işçi, diye bahset-
tiği ŞERİF AYGÜL'ün, "muhte-
melen damlardan atılan kurşun-
larla öldürüldüğünü" söylüyor.
Böylelikle kamu oyunu yanıltma-
ya, polisin cinayetini haklı göster-
meye çalışıyor. Fakat işçiler ve
olay sırasında orada olan herkes
biliyor ki, ateş açan polisin meşru
müdafaa ile ilgisi yoktur. Çünkü
işçiler polise saldırmayı akılların-
dan bile geçirmemişlerdir. Sadece
yetkililerle görüşmek üzere, fab-
rikaya girmeye çalışırken polisin
saldırısına uğramışlardır. Ve rad-
yoda, Amerikancı sesiyle şehit
ŞERİF AYGÜL'den "mütecaviz iş-
çi, diye bahsedilen şahıs, açıkca
gerçekleri örtbas gayretindedir.
Ne, fabrika civarında ateş edilecek
damlar vardır; ne de, işçilerden
herhangi biri bir kurşun sıkmıştır.

Anlaşılan, şehit işçi kardeşimizi
"mütecaviz, diye aşağılamaya ça-
lışan kimse, bu metodu Güney
Vietnamlı kukla rejimin uşakla-
rından öğrenmiştir. Çünkü orada
da, millî kurtuluşçulara "müteca-
viz, denmekte büyük faydalar u-
mulmuştur. Ve bütün halk düşma-
nı gericilerin bu ağır birliği, onla-
rın kaderlerinin de bir oluşun-
dandır.

OLAYLAR NASIL GELİŞTİ?

Gamak, elektrik motorları ya-
pan ve 540 işçi çalıştıran bir fabri-
kadır. İşçileri, daha birkaç ay ön-
cesine kadar Amerikan tipi sarı
sendikacılığın temsilcilerinden ÇE-
LİK-İŞ'e bağlıydılar. Ve işçileri
ezbildiği sürece işverenlerin her-
hangi bir şikâyeti yoktu. Ancak ne
zaman ki işçiler MADEN-İŞ'e geç-
me mücadelesine başladılar, işve-
renin de huzuru kaçtı. Bugün 540
işçiden 504 ü Maden-İŞ üyesidir.
Bu yenilgiyi hazmedemeyen işve-
ren ne zamandır eski, "astıgılastık,
kestiğikestik, günlerini özlüyor-
du. Nihayet, fabrikada çıkan ve
mahiyeti şüpheli bir yangın baha-
ne oldu. Ham madde yokluğu ba-
hane edilerek, işçilerin en uyanık
olanlarından yüz kadarına yarım
gündelikle bir hafta izin verildi.

İkinci kademe izinler başlayın-
ca, işçiler sendikaya başvurarak,
ham madde yokluğunun tahkikini
istediler. Sendikanın araştırması
sonunda gerekli ham maddenin
gümrükte olduğu ve çekilmeyi bek-
lediği görüldü. Yapılan bir ortak
toplantıda işçi temsilcileri bu du-
rumu açıkladılar ve izinlerin tam

gündelikle olmasını istediler.

Bu arada bazı yetkililer de işçi-
lere, bu isteklerinin ancak Ma-
den-İŞ'ten çıktıkları takdirde ka-
bul edileceğini fısıldıyorlardı. Fa-
kat işçiden yüz bulamadılar.

İkinci kademe "bir haftalık izin,"
tamamlandıktan sonra işveren
aniden fabrika polise çağırdı. İşçi-
lere önderlik eden 124 kişinin iş
aktini feshettiğini ve diğerlerine
de 6 Ocak'a kadar "tam ücretle"
izin verdiğini ilân ederek fabrika-
yı kapattı.

İşverenin planlı davranışı orta-
dadır. Kötü niyeti ve yaptığı işin
haksızlığı ilkönce polis çağırma-
sından bellidir. 124 işçiyi tecrit et-
mek için diğerlerine "tam günde-
likle, izin vermiştir. Onlar atılın-
ca fabrikanın sülman olacağını
sanmıştır.

Fakat bu hesap doğru çıkma-
mış, işveren karşısında işçi kardeş-
liğini bulmuştur. İşçiler kişisel çı-
kar duygusuna kapılmadan el bir-
liğiyle patronun karşısına dikil-
mişlerdir. İşçilerin yeniyıl dolay-
ısıyla verilen avansları bile reddet-
mesi işvereni şaşırtmıştır. İşveren
demecinde, işçilerin dayanışmasını
dış tahriklere bağlamak eğilimin-
dedir ama; bugüne kadar yaptığı
zulümlerle işçilerdeki dayanışma
bilincini bizzat kendisinin yarattı-
ğının da farkında gözükmemekte-
dir.

KAATİL NEREDE?

İşverenin zulmüne karşı çıktığı,
işçi kardeşliğinin yanında saf tut-
tuğu için ŞERİF AYGÜL'ü vurdu-
lar, kardeşlerini de yerlerde sürük-
lediler. Kurşun yarası alanlar res-
mî rakamların çok üstündedir.
Bunların sorumlusu nerededir. Ya-
ralı işçiler hapsilere atılırken te-
tiği çeken katil, kışlasında elini
kolunu sallayarak gezmekte ve se-
mirmektedir.

Yarın benzer bir olayda işçiler
polise, "işverenin kiralık katilleri,"
gözüyle baktıkları ve ona göre
davrandıkları zaman haksız sıya-
labilecekler midir?

ÖĞRENCİLER DE, İŞÇİLERİ DESTEKLEMELİK İÇİN BOYKOTA BAŞLIYOR

Olayın hemen arkasından İs-
tanbul'un bütün üniversitelerinde
öğrenciler forum yaparak, polisin
davranışını lanetlediler ve polisi
"protesto", boykotu yaptılar. Mey-
danlarda ve fabrikalarda dağıttık-
ları bildiriye "Bu vatan bir avuç
işbirliğinin ve derebeyinin satılık
işbirliğinin ve derebeyinin satılık

gür sesi ergeç yükselecektir, diyor-
lardı. Devrimci yönetime yeni ka-
vuşan TİP Gaziosmanpaşa İlçesi
de olay ertesinde binlerce bildiri
dağıtarak; halkı, Gamak işçileri-
ni desteklemeye çağırdı.

İŞÇİ DAYANIŞMASI

Gamak olayı üzerine İstanbul'da
ki işçiler galeyana geldiler. Birçok
fabrika direnişe geçmek için kay-
nıyordu. Ancak sendikaların hazır-
ladığı tören, ve verdiği kesin emir
yüzünden geniş çapta harekete
girmediler. Buna rağmen, Kartal
da dört fabrika İstanbul'da iki fab-
rika olayı protesto için sembolik
mahiyette oturma grevlerine git-
tiler.

ŞERİF AYGÜL ELLER ÜZERİNDE GİTTİ

Çarşamba günü DİSK tarafın-
dan büyük bir cenaze töreni yapıldı.
Beyazıt Camisinden alınan ta-
but, binlerce işçi ve öğrencinin el-
leri üzerinde Edirnekapıya kaçar
götürüldü. Büyük sessizlik içinde
yapılan törende zaman zaman ve-
rilen komutla binlerce işçi ve öğ-
renci sol yumruklarını kaldırarak
Şerif Aygöl'ü selamlıyorlardı. İş-
çi Öğrenci dayanışmasının somut
bir biçimi olarak görünen tören
Edirnekapıda sona erdi. Şerif Ay-
göl'ün tabutu otomobille ailesinin
oturduğu Küçükköy'e götürüldü.

SONUÇ

ŞERİF AYGÜL Gamak Fabrika-
sının eşğinde finans kapitalin
ayıklı açamlarıyla savaşırken öl-
dü. İşçilerin haklı davası uğruna
şehit düştü. Kendisi belki işçi sı-
nının kurtuluşunun sosyalizm
davasında olduğunu ve halkıml-
zın bağımsızlık-demokrasi mücade-
lesinin bilincinde değildi. Fakat
kimse söyleyemez ki "Şerif Aygöl
gündelik çıkarlıklar için ölmüş-
tür." Hayır! O, beşyüz arkadaşıyla
birlikte finans kapital çetesiyle
uğraşırken "işçi kardeşliği uğruna,"
ölmüştür. Onların mücadelesi hal-
kımızın kurtuluş davasının bir
parçasıdır ve onun zaferine gebe-
dir.

Varsın finans kapital uşakları
cazbant çaldırsınlar Beyoğlu pav-
yonlarında. Varsın kukla yetkililer
onu saldırgan ilân etsin rad-
yolarda. Herkes biliyor ki, bugün
Gamak önünde dalgalanan ŞE-
RİF AYGÜL'ün kanlı gömleği, iş-
birlikçilerin yüreğine korku sal-
maktadır. Ve sabahları doğan par-
lak güneşle birlikte "en devrimci
sınıfın yenilmez kardeşliğini, müj-
delemektedir. Bütün Türkiye hal-
kına ve bütün Dünya halklarına.

Memurların protesto mitingleri milli demokratik mücadelemizin bir parçasıdır

Emperyalizme karşı bütün Türkiye halkının gittikçe gelişen Milli demokratik mücadelesi, son zamanlarda, öğretmenlerin boykotu ve memurların miting ve yürüyüşleriyle, saflarımızda yeni boyutlar kazanmıştır. TÖS ve İlk.Sen'in yürüttüğü ve olağanüstü bir başarı ile sonuçlanan boykot hareketinden sonra 11 memur sendikasının başlattığı mücadele, halk kitlelerinde geniş yankılar uyandırmış ve belirli bir uyanışın ve mücadele bilincinin halkımızda gittikçe yerleştiğini ve geliştiğini göstermiştir.

«Personel reformunun gerçekleşmesi, sendikal özgürlük ve grev hakkı, insanca yaşamak hakkına kavuşabilme...» gibi somut isteklerden hareket eden memur kitlesi, ekonomik özlemlerinin politik karakterini bilerek ortaya önemli bir mücadele örneği koymuştur.

«Memur ve hizmetliler, artık kendilerini paravana gibi kullananların karşısına, Anayasanın direnme hakkına dayanarak bütün gücü ile çıkacaktır.» Bu konuda ilk güçlü örneği veren öğretmenleri bütün gücümüzle destekliyoruz, her zaman ve her yerde, her türlü koşullar içinde yan yana olduğumuzu bildiriyoruz, diyerek bir bildiri yayınlayan Personel Sendikaları ve toplam olarak on bir memur sendikasının kurdukları Tertip Komitesi yönetiminde memurlar aktif mücadeleye girişmişlerdir.

26 Aralık 1969 Cuma günü, Tertip Komitesi Başkanı Ahmet Ferlengey imzalı basın bildirisinde hareket şöylece açıklanmıştır:

«Amacı, halkına hizmet olan memur ve hizmetliler ne yazık ki bugüne kadar halkından kopuk, onunla karşı karşıya kimseler gibi gösterilmiş, bir takım çıkar çevreleri tarafından bir sürü iftiralarla sizlerin gözünden düşürülmeye çalışılmıştır.

Oysaki memur ve hizmetliyi kapıkulu zihniyeti ile görenler yüz yıllar boyu onun ekonomik, sosyal ve hukuki sorunlarına kasıtlı olarak sırt çevirmişlerdir. Bu yemiyormuş gibi o malum çevreler her devirde olduğu gibi maalesef günümüzde de içimizden bazı kimseleri satınalabilmede en haklı olduğumuz ve yasa sınırları içinde yapmak istediğimiz eylemlerde bile karşımıza dikmektedirler.

Bugün memur ve hizmetlinin içinde bulunduğu durum hiçte gösterilmeye çalışıldığı gibi refah



Memurlar, kendi sınıf çıkarları için birleşmelerinin gerektiğinin bilincine varmışlardır.

içinde değildir. Bunu rakamlarla değerlendirdiğimizde çok acı gerçekler ortaya çıkmaktadır. Memleketimizde mevcut 884 bin memur ve hizmetlinin 460155'i 100 lira ile 600 lira arasında aylık almaktadır. Halbuki 2 çocuklu bir ailenin asgari geçimi için 1.23.05 liraya ihtiyaç olduğu istatistiklerle sabittir. Bu da gösteriyor ki kamu personelinin büyük çoğunluğu ekonomik bir bunalım içindedir.

28.12.1969 Pazar günü saat 10.30 da başlayacak olan miting ve yürüyüşte tüm memur ve hizmetlinin sorunları dile getirilecek ve siyasi iktidarlara son ihtar yapılmış olacaktır.

28 Aralık Pazar günü Beyazıt Meydanında toplanan binlerce memur isteklerini tekrarlamışlar ve söz alan konuşmacılar, «memur ve hizmetlilerin hakları bu ihtarla rağmen verilmezse, bilinmelidir ki, eylem biçimimiz daha da ağırlaşacak ve tüm sorunlarımız çözümlene kadar sürecektir. Hükümet baskı metodlarını sürdürürse sonuçta, önüne geçilemez

patlamalar ortaya çıkacaktır», biçiminde sorunlarını dile getirmişler ve yöneticilere ihtar bu lunmuşlardır.

Bundan sonra yürüyüşe geçen binlerce memur Sultanahmet meydanında ikinci bir miting yapmış ve burada da yapılan konuşmalar da, «bugünkü bozuk düzenin emperyalizmin sonucu olduğu ve kurtuluş yolunun, emperyalizme karşı verilecek aktif mücadele ile doğabileceği, belirtilmiştir.

Memurların protesto hareketleri konusunda kendisi ile konuştuğumuz Tertip Komitesi üyesi Avukat Ayten Bulut şu açıklamada bulunmuştur:

«1961 Anayasanın 46. maddesi ne göre tüm çalışanların sendika kurma hakkı vardır. Tüm çalışanlar kavramının içinde kamu kurumlarında çalışanlar yani memurlar da vardır. Memurların sendika kurma hakkı 1961 Anayasası ile kazanılmasına rağmen, bu hakkın yasa hükümleri biçimine dönüşmesi ancak 1965 yılının ikinci yarısında olmuştur.

1961 yılından önce memurlar dernek kurmak yolu ile örgütleniyorlardı. Sendika kurma hakkına sahip olmak, dernek kurmaktan daha ötede, ekonomik, sosyal ve hukuki mücadele sürdürmede daha etkili bir silaha sahip olmak demektir. Özellikle sendika sözcüğünün içerdiği bazı haklar vardır. Örneğin, toplu sözleşme, grev hakları böyle haklar olmalıdır. Ancak 624 sayılı Devlet Personeli Sendikaları Kanunu hiç de bu anlamda bir yasa olmamıştır.

Örneğin, memurlar, Cemiyetler Kanununa göre kurdukları bir derneğin düzenlediği yürüyüş ve ya açık hava mitingine katılabilirler. Oysa, DPS Kanununun «Yasak Faaliyetler» başlığını taşıyan 14. Maddesinin 1. bendi, memurların açık hava mitingi ve gösteri yürüyüşü yapmalarını yasaklamaktaydı. TÖS Balıkesir Şubesi, düzenlediği bir gösteri yürüyüşü nedeni ile, konuyu Anayasa

(Devamı 16. sayfada)

TİP ilçe kongreleri Proleter Devrimcilerinin zaferiyle sonuçlanıyor

Üsküdar

Geçtiğimiz hafta İstanbul'da kongresi yapılan üç ilçeden biride Üsküdar'dı. Ve diğer ikisiyle be. kongresi yapılan üç ilçeden biri de yönetime ve il delegeliklerine proleter devrimcileri getirildiler.

Partinin teşkilatlarında olduğu gibi, bugüne kadar Üsküdar ilçesinde de Aybar'cı düşüncenin etkisi altında devrimci olmayan bir yönetim hakimdi. Fakat Türkiye'nin her yerinde gelişen devrimci muhalefet, özellikle son bir yıl içinde ilçede ideolojik hakimiyet sağlamıştı. İlçeye devam eden üyelerin büyük çoğunluğunun desteğini sağlayan proleter sosyalistleri karşısında, eski yöneticilerden bir iki kişi Aybar'cılığı üstü kapalı veya açık savunmaya çalışıyorlardı.



İlçe içinde oportünist çizgiyi temsil eden bu unsurlar, yönetimde olmanın verdiği avantaja dayanarak, ilçeye gelemeyen pasif üyelerin desteğini alacaklarını ve böylelikle bir süre daha yönetimde kalabileceklerini umuyorlardı. Fakat öyle olmadı; başarısız kaldılar.

Baştan sona proleter devrimcilerinin hakimiyetinde geçen kongrede, oportünist unsurlar susmayı tercih ettiler. Eski üyelerin nasıl olsa kendilerini destekleyeceği hesabına güveniyorlardı. Devrimciler tarafından oportünizmin teşhiri açık bir biçimde yapıldı. Fakat karşında bir cevap gelmedi. Parti genel Başkanlığına kaçarak heveslenmiş Aren'ci Nihat Sargın bile Arencilik yöneltile eleştiriler karşısında sustu.

Devrimcilerin önerdiği, «Haysiyet Divanına verilen üyelerin, durumları kesinleşinceye kadar delegelik haklarının baki kalması», yollandığı tekliflere karşı, sayısız tekrarlarla geçen bir saatlik tüzük konuşması yapan bu şahıs, Arencilere yönetilmiş hiç bir eleştiriye cevap veremedi. Çünkü, bilimsel sosyalizmin egemen olduğu demokratik bir ortamda, demagoji yürütmesine imkân olmadığı biliyordu. İdeolojik yetersizliğinin ortaya çıkmasından korkuyordu. Bu yüzden susup oturdu.

Proleter devrimcilerinin dergimizde bir kısmı yayınlanan gerekçesi ve önergesi kabul edildikten sonra Üsküdar ilçesi üyesi olan ve o güne kadar ilçeye bir gün bile uğramamış İdris Küçükömer, kendisine «popülist» denmesinin yakışsız olduğunu beyanla, gerici iktidalarını yumuşatarak ve aşırı tevazu arkasına sığınarak tekrar sürmeğe kalkıştı. Türkiye şartlarının bilinmediğinden hareketle «Popülizm nedir», «müttefikler kimdir?», «Osmanlı yapısı nedir?», yolunda spekülasyonları tekrarlayarak zihin bulandırma çalıştı. Arkasından konuşan Mehmet Altun ve Tarık Almaç kendisine cevap verdiler. İdris Küçükömer'in iddialarındaki oportünizmi bir kere daha üyelerin gözleri önüne serdiler ve oportünizmin kongredeki bütün temsilcilerini görüşlerini açıklamaya davet ettiler.

Geç saatlere kadar süren kongre sonunda, oportünizmin seçim oyunlarının para etmediği, umut bağılıkları devamsız üyelerin doğruları açıkça savunan devrimcileri destekledikleri görüldü.

Seçime katılan iki listeden proleter devrimcilerin ki açık farkla kazandı. Buna göre Üsküdar İlçesi Yönetim Kurulu şu şekilde tespit edildi:

Ahmet Sengeç (Başkan), M. Kemal Akçay (Sekreter), Faruk Almaç (Sayman), Ahmet İçbora (Üye), Necmi Baysal (Üye), Rıza Yılmaz (Üye), Ruşen Tuğcuoğlu (Üye).

Sarıyer

28/XII/1969 Pazar günü TİP Sarıyer ilçesinin kongresi yapılmıştır.

Önce Yönetim Kurulu adına Ayla Onat konuşmuş, öğrencilerimiz işçilerimiz kursunlanırken, fabrikalar topraklar işgal edilirken, v.b., kendi eylemlerine örnek olarak seçim konuşmalarını, ev ziyaretlerini anlatmış ve konuşmasını yasın bağımsız ve sosyalist Türkiye, diye bitirmiştir.

Daha sonra İmam Öztoran, yönetim kurulu raporunu eleştirmiş; devrimci bir partide mutlaka teorik ve pratik birliğin olması gerektiğini oysa ne Genel Merkezde ne de ilçe kademesinde bu birliğin sağlanmadığını ve Sarıyer ilçesinde de gerici parlamentar partilerin propaganda unsulleriyle çalışıldığını açıklamıştır. İmam Öztoran, konuşmasına devamla Sarıyer ilçesinde oyların azalmasından ve 138 üyeden ancak 15 inin partide çalışmasından ilçe yönetimini sorumlu tutmuştur.

Proleter sosyalistleri adına konuşan Fahri Aral, dünya ve Türkiye şartlarının hiç tahlil edilmemiş olduğunu hatırlatmış, Türkiye'de hakim gelişkinin emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişki olduğunun niye anlatılmadığını, neden ısrarla bu gerçeğin tahlil edildiğini sormuştur.

Bundan sonra oportünizmin temsilcisi olarak konuşan iki kişiden ilki, kişisel hizmetlerinden bahsetmiş; ikincisi raporun kapsamı hakkında konuşmuştur. Bu arada, herhalde, dünyanın neresinde olursa olsun halkların milli kurtuluş hareketlerinin emperyalizmi biraz daha yıkacağı gerçeğini unutmamış olmalı ki «Vietnam'daki, Laos'taki kurtuluş hareketlerinden bize ne» diyerek kimlere hizmet ettiğini açıkça ortaya koymuştur.

Raporların görüşülmesinden sonra proleter sosyalistlerin kongre tasarıları sunulmuş ve oy birliği ile kabul edilmiştir.

Sendikacı İlyas Kabil'in profesyonel sendikacıların yönetime girmemesi konusundaki teklifi, Fahri Aral tarafından «Sendikacıların değil, bilimsel sosyalizme ihanet eden bütün oportünistlerin seçilmemesi şeklinde değiştirilerek çoğunlukla kabul edilmiştir.

Siyasi konuşmalar bölümünde İmam Öztoran, Zeki Gühertaş ve Kongre kararı ile Beykoz ilçe sekreteri Kayhan Şahinbeyoğlu konuşmuşlardır.

Kayhan Şahinbeyoğlu özetle; günümüzde oynanmakta olan Filistin tipi demokrasilik oyununun niteliklerini, TİP içinde proleter devrimci mücadeleyi anlatmış ve

gerçek anlamda birliğin ancak ilkelde birlik olabileceğini söylemiştir. Oportünistlerle uzlaşmanın söz konusu olmadığını ve bilimsel sosyalizmin işçi sınıfının ve onu eylem kılavuzu kabul eden proleter sosyalistlerinin ideolojisi olduğunu söylemiştir. Ayrıca demokratik köylü hareketlerine karşı çıkıp bütün eylemi dört duvar arasında partililik oyunu olarak anlayan devrimciliği (!) şiddetle eleştirmiştir. Bundan sonra Şahinbeyoğlu, partinin doğru devrimci çizgiye oturabilmesi için neler yapılması gerektiği konusunda konuşmuş ve her şeyden önce parti içi demokrasinin sağlanması, bu nedenle toplu ihraçlara bir son verilmesi gerektiğini söylemiştir.

Son bölüm olan seçim maddesi ne geçildiğinde bütün yönetici kadroların şakşakısı Ali Şavşer'in türlü engellemelerine rağmen seçim yapılmış ve proleter sosyalistleri yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

Fahri Aral, İmam Öztoran, Recep Uzun, Sabri Karaoğlu, Hasan Uzun, Bektaş İçen, Celâl Güner.

Zeytinburnu

Geçtiğimiz hafta içinde yapılan Türkiye İşçi Partisi Zeytinburnu ilçesi kongresinde ideolojik bakımdan proleter devrimcilerinin hakimiyeti altında geçmiştir. Proleter devrimcilerin kongreye sundukları önerge oy birliği ile kabul edilmiştir.



Kongre kararı ile kendisine söz verilen Sevinç Özgüner, örgütün gerekliliğinden söz etmiş, «kuvvetli olmadan, seçimlerde alınacak oyların önemli olmadığını», belirtmiş ve «olayların içinde olmak, onları yönetebilecek güce ulaşmak gereklidir», diyerek konuşmasını bitirmiştir. Sonradan söz alan Metin Bilgen, «Önümüzdeki devrimci görev Milli Demokratik Devrim'i gerçekleştirmektir. Partide en bilgin, en militan unsurlar ihraç edilmektir. Bu işlem durdurulmalıdır. Aslında şimdiki yönetim, TİP kadroları içinde A, B değil C takımıdır ve partiyi bu hale getirenler şimdi «kaçma» telaşı içindedirler» demiştir.

TİP Orta Karadeniz teşkilâtları toplandı

Nerden nereye? Daha dün kadar Aybar'ın «güleryüzlü, hürriyetçi insancıl» Türkiye Sosyalizmine (!) alkış tutanlar, bugün millî demokratik devrimi «antiemperyalist demokratik devrim» olarak nitelendirerek ancak kavramlarda direne bilmektedirler. Amma kendilerine hatırlatalım ki hâlâ proleter devrimcilerinden çok gerideler. Adı geçen dergiye ve «Sosyalist» delegeye Sosyalist kitapları yeni baştan okuyarak millî demokratik devrimin tamamlanmasıyla Sosyalizme değil, ancak Sosyalist devrimin eşğine varılabileceğini öğrenmelerini öğütleriz.

TİP içinde proleter devrimci hareket gün geçtikçe gelişmekte ve yeni mevziler kazanmaktadır. Kırklareli'nde parti yöneticileriyle 23 aralık günü düzenlenen toplantıda millî demokratik devrim stratejisi tartışılmış devrimci hareketimizin temel meseleleri konusunda bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde görüş birliğine varılmıştır.

Aynı günlerde TİP Orta Karadeniz bölgesi örgütlerinin ortak toplantısı aşağıdaki gündemde yapılmıştır.

1. Türkiye'deki devrimci strateji ne olmalıdır?
2. Proletarya örgütü sorunu
3. Günümüz koşullarında sosyalist eylem nasıl olmalıdır?
4. TİP'in içinde bulunduğu dağınıklığın nedenleri

Toplantının sonunda aşağıdaki bildiri kaleme alınmıştır:

TİP ORTA KARADENİZ TEŞKİLATLARI ORTAK BİLDİRİSİ

Biz aşağıda imzaları bulunan TİP üyeleri, Çarşamba ilçe, Fatsa ilçe, Samsun il yönetim kurullarının çağrısı üzerine 21 Aralık Pazar günü toplanarak, aşağıdaki hususlarda görüşbirliğine Pazar günü toplanarak, aşağıdaki hususlarda görüşbirliğine varmış bulunuyoruz. Bunları aşağıdaki hususlarda görüşbirliğine varmış bulunuyoruz. Bunları bütün partili kardeşlerimize ve parti yöneticilerine duyururuz.

1 — Partimizin içinde bulunduğu bugünkü durum, şimdiye kadar yönetimde bulunanların,

sosyalizmin bilimini doğru uygulamaları sonucu ortaya çıkmıştır. Gene bu durum yöneticilerin, Türkiye'nin somut şartlarına sosyalizmin bilimi ışığında doğru yorumlar getirmemiş olmalarından doğmuştur.

Partimiz, Sosyalizmin bilimini kılavuz edinmek; Türkiye gibi emperyalizmin boyunduruğu altında bulunan ve feodal kalıntıların bulunduğu bir ülkede Sosyalizmin evrensel stratejisi olan «Millî Demokratik Devrim stratejisi»ni benimsemek zorundadır. Bugünkü dağınıklıktan kurtulmanın birinci yolu budur.

Soyyet Şairleri Antolojisi beraat etti

Öncü Kitabevi'nin yayınladığı «Soyyet Şairleri Antolojisi» adlı eser hakkında 3. Ağır Ceza Mahkemesinde açılan dava beraatle sonuçlanmıştır.

67 Sovyet şairinden derlenen bu antolojideki şiirleri dilimize Nazım Hikmet, Atilla Tokatlı, Ülkü Tamer, Cemal Süreya, Lel Strastov, Hasan İzzettin Dinamo, Erdoğan Tokatlı ve Nevzat Üstün çevirmişlerdi.

Doç. Dr. Türkkaya Ataöv



Belediye Meclisinde TİP'li üyelere saldırıldı

29.12.1969 tarihli Belediye Meclisi toplantısında, şehrin imar meseleleri görüşülürken CHP li meclis üyeleri kavga çıkarak TİP gurubu üyelerine saldırmışlar, üç TİP li çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. Bu konuda TİP İstanbul Belediye Meclisi Gurubunun yayınladığı bildiride özetle şöyle denmektedir.

Bu, CHP lilerin baş vurdukları ilk zorbalık değildir. Bundan evvel de mütaaddit defalar aynı harekete tevessül etmişlerdir,

Dikkat edilmesi gereken nokta ise, belli birkaç konuda CHP meclis gurubu ve meclis başkanlık divanının nedense çok hassas olduğudur.

Bu konuların başında, gecekondu, Belediyece yapılan arsa satışlarının durdurulması ve çok kere oldu bittiye getirilerek kabul edilen mevzii imar plân tadilleri gibi imar meseleleri gelmektedir.

Bilinen bir gerçektir ki bu konu, diğer bazılarının yanında büyük vurgunlara açık bir konudur. Bu yüzdendir ki, arsa spekülâtorleri, gecekondu ve apartman ağaları belediyeyi kendilerine çiftlik edinmişlerdir. Bu işlerle ilgili hi. kâyeler ayyuka çıkmıştır.

Kavganın çıktığı toplantıda CHP li imar komisyonu ve CHP Meclis Gurubu Moda bölgesindeki bir kısım çatı katların tam kata

iblagını, TİP gurubunun muhalefetine rağmen kararlaştırmıştır. Bu karar en azından, İstanbul'daki 37 bini aşkın kaçak inşaatların kanuni kılıflarını hazırlayacak bir karardır. Bu ve diğer kararlar alınırken CHP li meclis üyeleri TİP gurubuna devamlı olarak satışmaya başlamışlardır. Ni. hayet umurun kullanmasına ayrılmış Kalamış Iskele Meydanını oto park haline getiren ve Yelken Kulübüne ait bir arsanın değerini yükseltmek amacını güden plân tadili görüşülürken çirkin saldırıyı düzenlemişlerdir..

Aynı konuda kendisiyle görüştüğümüz TİP Belediye Meclisi üyelerinden Metin Atılal Belediye çalışmalarının önemi hakkında şunları söylemiştir:

«Proleter devrimcilerinin görevi yalnız işçi sınıfı içinde değil, bütün halk sınıfları arasında çalışmaktır. Ayrıca proletaryanın millî cephe içerisinde hegemonyayı ele geçirmesi de, proleter olsun veya olmasın, haksızlığa uğrayan, baskıyla karşılaşan bütün halk kütlelerinin ve emekçilerin yanında yer almak, haksızlığa karşı çıkmak ve halk sınıflarının güvenliğini kazanmakla olur. Belediye Meclis çalışmalarından bu amaçla nasıl yararlanılabileceği bütün proleter devrimcilerince düşünülmelidir..»

Bir Proleter Devrimciyi kaybettik

Değerli Bir Proleter . Devrimci Arkadaşımızı Kaybettik!

Akhisar T.İ.P. ilçe teşkilatı sekreteri BEHÇET AL, tüber. külotdan kaldırıldığı Tanışa Devlet Hastahanesinde kan kay. bından kurtulamıyara ölmüştür.

Behçet AL arkadaşımız anısa T.İ.P. örgütleri içinde yürütülen proleter devrimci mücadelenin en önde gelen savaşçılardan biriydi

Behçet AL arkadaş, Akhisar'daki işçiler, köylüler ve yadınlar devrimci bilinç veren onları örgütlemeye çalışan; millî bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine yön veren bir arkadaşımızdı.

Akhisar T.İ.P. ilçe örgütünün, T.İ.P. içindeki proleter . devrimci mücadelemizin kilit taşlarından biri haline gelmesinde en çok payı olan fedakâr bir arkadaşımızdı Behçet AL.

Behçet AL arkadaşın dalgalandırdığı millî kurtuluş mücadelemizin bayrağını, arkadaşları şanlı, daha ileri mevizlere dilecek ve bu mücadeleyi halkımız tarafından sonunda zafere ulaştırılacaktır.

Behçet AL arkadaş, halkımızın millî . demokratik devrim mücadelesinin ve sosyalizmin zaferine inanarak öldü.

Bütün devrimci arkadaşlara baş sağlığı dileriz.

«İşçi - Köylü Halkçılık Kurultayı» na teb

«Horoz dövüşünü sevmiyoruz. Beş dakika sonra ikisi de keşilip sarhoş sofrasına meze edilecekler... Birbirlerini kan içinde bırakıyorlar.»

Sayın Aslan, seçildikten beş gün sonraki Çankaya İlçe Kongresinde şöyle demiştir:

«Kişisel kırgınlıkları ve dargınlıkları bir yana bırakarak, birlik ve beraberlik içinde saflar sıklaştırılmalı.»

Ve o kongrede, insanlar birbirlerine girerek on yaralı verdiler.

Düşünmek yerine tolaşmak, gerçek sosyalizmin ötesinde kalır. İnsanlık, yalnız sosyalizm yoluyla hayvanlık çağını son kertesine, dek yenecektir.



Bir Sosyalist Parti içinde üye ler kurt ve koyun içgüdülerine sürüklenmişlerse, bunda kişicil dargınlıklardan aşırı, hatta Emperyalist ajanlarının kıskırtmalarından öncelikli gelen ÖRGÜTCÜL objektif nedenler bulunmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi çevresinde ve içinde patlak veren bütün çatışmaların kökü nereye dayanıyor? TİP Program ve Tüzüğü'nün Bilimsel Sosyalizm öğretisi açısından işlenip geliştirilmesinden çok, pek iyi dilekli pek şanlı Aşiret reisliği sağduyusu ile yorumlanıp uygulanmasına dayanıyor.

Yanlış yorum ve uygulamalar, şimdiye değin iki organik prensip yanıltısında odaklandı: 1 - Taktik yanıltı, 2 - Örgütcül yanıltı. Bu iki yanıltı üzerine kısa birer özetleme, ne denilmek istendiğini açıklıyabilir.

1 — TAKTİK YANILTI

Sosyal Strateji bakımından TİP Programının Minima Program olduğunda hiç kimse ortaya bir kuşku atmadı. Her derebeği artışı ülkede kurulan Sosyalist Partinin Minima Programı: hem MİLLİ'dir, hem DEMOKRATİK'dir, hem DEVRİMCİ'dir.

Bütün tezler ve antitezler, içinde yaşandığı inkar edilmeyen Strateji aşamasındaki Taktik biçimler ve parolalar uğruna çatışıyorlar.

Türkiye'de, bugün TİP'in Taktik biçimleri ve parolaları için temel problem nedir? Hareketin

taarruz konağında mı savunma konağında mı bulunduğunu belirlendirmektir. Bu tartışılabilir. Ancak, aktüel taktiğin tartışılmaz ortak prensibi şudur: İşçi Partisi, kendi çelik çekirdeği çevresinde Finans.Kapital tahakkümüne karşı BÜTÜN Sosyal Sınıfları, Zümreleri, Tabakaları derlemelidir.

A — GENEL olarak TAKTİK: BÜTÜN hoşnutsuzların ORTAK CEPHESİ'ni kurmak birinci problemdir. «Bütün hoşnutsuzlar», derken bunun içinde üniversite öğrencisinden aşiret ağasına dek, Finans - Kapitalin her gün, her çeşit, gizli açık bin bir zokasını yemiyen kimsenin bulunmadığı hiç unutulmayacaktır.

Ona göre, Millet bütününün her sınıf, zümre tabaka yığınları iki yönde etki - tepki alanına girer

1) Bütün yığınlar içinde örgüt biçimleri ve parolaları yaratılır ve yürütülür.

2) İşçi Partisi içinde: (her sınıf zümre, tabaka hoşnutsuzlarından) Proletarya sosyalizmine yürekten inanmış ve yürekle adanmış kişiler öncülükte ve öncelikte yetiştirilip kaynaştırılır.

Son politik olaylarda ne ile karıştık? Bilmiyen kalmamıştır.

TİP içinde kimi sorumlu yanlış taktik yorumları, yığın örgütlenmeleri girişimlerini desteklemek şöyle dursun onları Partiye «rakip», ve «tuzak», sayıp düpedüz yasaklamak, olmazsa baltalamak, o da tutmadı mı ilgilenenleri Hay-siyet Divanlarından Parti dışına atmak kertesinde negativismus'lara kapı açtı.

Sendika gibi yığın örgütleriyle bağ kurmak zorunda bırakılınca ise onu yalnız yukarıdan aşağıya, kendi korktukları «tepeden inme», yolla, sağlamakla yetinildi. Aşağıdan yukarıya en kendiliğinden gelişmeler, bilinemez hangi «Haşmetpenah»ların yüce taht veya bantlarına ve ilişkilerine, suikast sayıldı.

Örnekleri aşırıca bilinen bu genel Taktik yanıltılar yalnız İşçi Partisini yığından soğutmak, düşünce ve davranışta kabuğu içine çekilmek zorunda bırakmakla kalmadı. Asıl özgülün yedek güçlerle bağlarını koparıp, öncülükte gecikmesine yol açtı. Ve artık öğrenildiği gibi, «kişicil», tahtları ve bahtları da kurtarmaya pek yaramadı.

B — ÖZEL olarak TAKTİK: Bütün «gerikalmış ülke», adıyla anılan evren sektöründeyiz. Finans. Kapitale av edilmiş, derebeğileşen antika Tefeci - Bezirgan toplumlarından. Böyle bir Türkiye'de milletin yedek güç yığınları içinde en aktif ve en etken olan asıl VURUCU GÜÇLERİ benimseyip önemsemek ikinci problemdir.

Kimi «Parti Dışı Muhalefet», sözcükleri: Türkiye'deki vurucu güç özelliklerinin nice yıllardır açıklanmış tarihcil ve sosyal köklerini kavrayamadıkları için, yahut bir türlü kavramak istemedikleri için, Bilimsel Sosyalizmin alfabe si olan Sosyal Determinizm'in dışına kaymak cesaretini, göstermişlerdir.

Kişiler rollerini aşırı abartmakla işin içinden kolayca sıyrılmaya girişmişlerdir.

O zaman, farkına varmaksızın, metafizik idealizm ve ütopyizm yolumdan Sağ Sapıtma adlı kaypak inişin üzerine basmışlardır.

Kimi TİP yöneticilerine gelince: onlar büsbütün şahbaz ve realitiden «bağımsız», davrandılar. «Hikmet vücut»ları 27 Mayıs iken, onlar 27 Mayıs'ın kenci ölçüsünde bir devrim olduğundan kuşku yaratma kompleksine düştüler.



Böylece, farkına varmaksızın, hem bindikleri dalı kesiyorlardı, hem «akılcı ihtiyatkarlık», peçesi ardında özgücü en gürbüz yedek gücünden soğutmaya gidiyorlardı. Ve hepsinden acısı: bir yanda 27 Mayıs'ı «devrim», olarak savunurken, ötede o devrimin vurucu güç olmuş «bürokrat», sosyal kümeye karşı: «Sol sapıtma», adı verilecek «sosyalist», duyarlılık uyarıp, Finans.Kapital ile «asgari müşterek», bulmayı, kendine bir savunma taktiği yapabildiğine inanıyordu.

Kimi TİP yöneticileri, Özgücü yedek vurucu gücünden yoksun bırakınca: hayali küçük burjuva yakıştırma sözcüklerinden medet umdular.

Kimi Parti Dışı Muhalefet sözcükleri. Devrimin en önemli problemi olan İktidar problemini, bir kişiye «Slogan»ın gölgesinde «el-

lerinin tersiyle bir yana ittiler. Asıl Finans - Kapitale gücümüz yetmeyince, düşmana bile en son mecbur kılınmadıkça yapılmayan, en başta işleniverdi.

II — ÖRGÜTCÜL YANILTI

Örgüt alanında yanıltılar, aşağı yukarı Taktik yanıltıların kaçınılmaz sonucu oldu.

Örgüt problemi, İşçi Partisinin en heterojen (ayrışık) sosyal kategoriler içinde ahengi kurabilmesi için, en homojen türdeş kaynaşık bir çelik çekirdek olmasıdır.

Bu ne ile olacaktır?

1) Türkiye'de var olan tüm gerçek sosyalistleri İşçi Partisi içinde ORDULAŞTIRMAK'la.

2) İşçi Partisi içinde örgütlenen devrimcileri yüce Sosyalizm ülküsünde kardeşleştirip KAYNAŞTIRMAK'la.

TİP'in, gerek genellikle: geniş anlamda yığınları saklayan ORTAK CEPHE'yi derleyip toparlayabilmesi; gerek özellikle: aktif anlamda yığınları paslı zincirlerinden boşandıracak VURUCU GÜÇLERİ derleyip toparlayabilmesi, ancak ve yalnız o KAYNAŞIK ORDULAŞMA ile gerçekleştirebilir.

A — GENEL olarak ÖRGÜT: Parti üyelerinin ve kadrolarının çelik çekirdekleşmeleri için Teorik gücün önemi üzerinde hiç durmayalım.

Örgüt olarak Parti içinde çelikleşmeye engel olan sayısız nedenler arasında en göze batıcı ve kesin iki örneğe değelim.

1 — İşçi - Köylü gönüllüleri: Bezirgan partileri ayakta tutan örgüt elemanları, işsizler deryası Türkiye'nin devletçi ve özel sektörlerde peyledikleri profesyonel elulaklarıdır. Emperyalizmin dünyada resmen casus profesyonelleri, uzmanları, bilginleri, profesyonel ve öfemik Barış Gönüllüleri'dir.

Böyle bir ortamda, TİP'in yalnız belirli saatlerini partiye verecek gerçek fedailerle etken olması hayaldir.

2 — İşçi - Aydın Ayırdı: Bir İşçi Partisinin başlıca ödevi, nereden gelmiş olursa olsun, ardındaki bütün köprüleri yıkıp işçi sınıfından yana geçen üyeleri arasındaki sosyal hendekleri ve uçurumları, sosyalizm kardeşliğiyle doldurmaktır. Sosyal bir sapıtmayı savunmayan her üyenin sınıfı, zümresi konu edilemez. Hele egemen sınıf provokasyonlarının Zubatof'kârî işlet-

Dr. Hikmet Kıvılcımlı - Prof. İsmet Sungurbey - Orhan Müstecaplıoğlu - Dr. Mahir Kaynak - Nizar Özkaya

tıkları işçi - aydın ayırdını Parti'nin (teori + pratik) potasında eritmek, sosyalizmin ilk işidir.

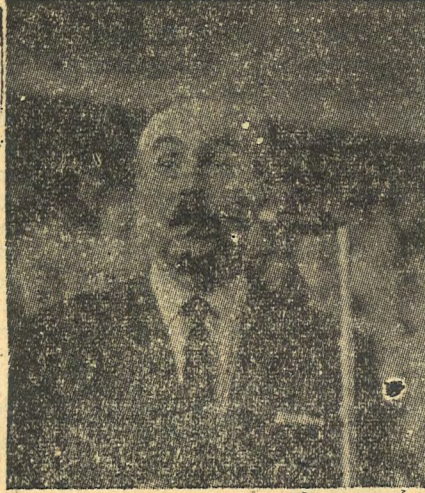
Bir de «Tüzük», örneği ele alalım. Ünlü 54 üncü madde, aykırı ve ısrıltılı uygulamalara elverdi.

Tüzük gereğince, İşçi - Aydın ayrılığı yapma sandık biçiminde nesneleştirilip ölmezleştirildi, anıtlas-tırıldı. Artık, Partiye her adımını atan zümre veya tabakanın, Kâbe'deki Put gibi ayrı bir oymak san-dığı aranır oldu. Parti sentezleştirici pota olmaktan çok, federatif küme küme aşiretlerin yamalı boh-çasına döndü. Kaynak yapıcı or-ganlar, dağıtıcı dükahklara dondu.

Dikkat edenler bir yol daha, Fi-nans - Kapitalin değirmenine su götürüldüğünü ve örgüt içinde moral kırıklığına varıldığını üzü-lerek gözlediler.

«Biçimsel demokrasinin seçimsel partisi, kuralları içinde, sayı ile -yenik, düşürüldü.

B - ÖZEL olarak ÖRGÜT: Bir partinin çelik çekirdeklenmesi, is-ter istemez her hareketin hem ta-rihiçil, hem sosyal gelenek, göre-nek ve gelişim olanakları ölçüsün-de olur. Hiçbir «çelik çekirdek», ne gökten zenbille iner, ne yerde bir dâhi kişi kerametiyle ve ansızın yoktan var edilebilir. Çetin, sabır.



İşçi sınıfı hareketini pasifize eden
M. Ali Aybar

nu gerçekleştirecek şey, keyfi yö-netim yerine Organ meşrûluğunu ve Partiliçi Kanunluluğu geçir-mektir.

Bir Parti'nin meşrû kanunlulu-ğu ne ile sağlanır O Parti'nin Kongresinde alınmış Kararları ile. Son Olağanüstü TİP Kongresi: o âne dek bayağı suçlar dışında a-tılmış olanların yeniden Partiye alınmalarını ağır bastırdı. Bu eği-lime uygun karara gidildi.

O karar, ilkin «müracaate», bira-kılmak parantezciği ile sınırlandı.

becerdiği etkenliklerine başvura-rak; bir İşçi Sınıfı politikacılarını damgalayış metodu icat etmiştir. Anayasaların yurttaşla tanıdığı fi-kir, felsefe, vicdan hürriyetlerini hiçe sayarak, halka gerçekten gö-nül vermiş politikacıları, pundunu düşürüp bir damgada yurttaşlık ve insanlık haklarından mutlak yok-sun düşürür.

Normal Batı kapitalizminde suç sayılmıyan düşünce ve davranışla-rı, TİP'in affedilmez suç saymakta Finans.Kapitalden daha duygulu ve duygusal davranması doğru o-lur mu?

Bu noktada çok kişicil ve taktik-cil gerekçeler öne sürülebilir. Hep-si, son çuruşmada: AP'nin yığın-lar için sömürdüğü «Allah korku-su»nun yerine, TİP için «Polis kor-

bini, yâni kendi kendisini yarala-muş bulunur. Bugünkü TİP sancılı-larının en kıvandırıcılarından bi-risi de bu durumdur.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa-sının ve o Anayasa metnine, ruhu-na aykırı düşmiyen kanunların yasak etmediği bir hakkı, bir İşçi Partisi Türk vatandaşından nasıl esirgeyebilir

Bu adımlar ve anlayışlı, ileriye doğru atılıyor sanıldıkları zaman bile, yığın ruhunun ve maddesinin gelişimi açısından burjuva legali-tesinin gerilerine düşmekten kur-tulamazlar.

Yukarıdaki satırlarda, kişileri a-ğıza almamaya çalıştık. Eğilimle-rin de, kencilerine göre olumlu



uzun «çiraklık, denemeleri is-ter. Güçlü düşünce ve davranış sa-vaşları, kurbanları, şehitleri, gaa-zileriyle damla damla birikir.

Biri Parti için somut, ötekisi Türkiye için orjinal iki olay kar-şımıza ister istemez dikiliyor.

1 - Kongrenin Kararları ve Parti Meşrûluğu: Bir İşçi Partisi herşeyden önce Aşiret reisliği ha-vasından kurtulup, Düzenli politi-ka örgütü havasına girmelidir. Bu

rılmak istendi. Sonra «müracaat edenler», de alınmadı.

Parti dışından önüne gelen içe-riye alınmalı mı? denecek. Orası, önceki Kongre sırasında, Karar a-lınmadan tartışılabilirdi.

2 - Türkiye'de Sosyalistlerin O-rjinal Durumu: Her canlı organ gibi TİP de, dışarıdan aldığı üye maddesini sindirecek yolları seçer.

Finans.Kapital, çok ince yollar-dan işletmeyi pek iyi bildiği ve

kusu»nu geçirmek felsefesinden daha mutlu sonuca varabilir mi

Böyle bir anlayış ve davranış, Sosyalist eğilimli bir partiyi değil, en basit Liberal bir burjuva parti-sini bile canevinden vurur. Getir-diği sayısız teorik ve pratik yoz-laştırmalar, yalnız Finans - Kapi-tal'in ekmeğine yağ sürer.

Böyle bir boşluğa düşmek, bir seçimi kaybetmekten bin kez daha ağır kayıp olur. Çünkü, Parti ken-di meşrûluk ve kanunluluk prensi-

yanları üzerinde hiç durmadık. İvedi konu: olumsuzlukların urunu operasyona uğratmaktır. Sosyaliz-mimizde olumlu yanları ve yönle-ri eleştirmek işini, tarihe bırakmak daha doğru olur.

İşçi - Köylü Halkçılık Kurultayı'nın, Antiempyalist ve Antifeo-dal İkinci Ulusal Kurtuluş Cephe-sinin gelişip güçlenmesinde önem-li bir katkı olmasını dileriz.

7 Aralık 1969

Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin'e Komplolar devam ediyor

Emperyalizmin işbirlikçisi iktidarın türlü tertipleri ile hapse atılan öğrenci liderlerinden Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin (TDGF Bölge Yürütme Kur. Bşk.) yapılan itirazlara rağmen cezaevinden tahliye edilmemişlerdir.

Olayların seyri sırasında M. Afşaroğlu'na işkence ettiği iddia edilen Deniz Gezmiş, Afşaroğlu'nun yakalanıp dövüldüğü sırada Ankara'da olduğu halde, bu gerçeğin Ankarada bulunan şahitler ve ilgili şirketin otobüs bileti ile ispatı Deniz'in avukatı Alp Kuran tarafından 1. Sorgu yargıçlığına verildiği halde; Deniz Gezmiş hakkında sorgu yapılmadığı ve delil-

ler toplanmadığı gerekçesiyle tevkif kaldırılması talebi reddedilmiştir. Deniz ve Cihan'ın hapse atılışı bir komplo neticesidir. Ve de bu oyun sürdürülmek istenmektedir. Şöyle ki:

1 — M. Afşaroğlu yakalanıp dövüldüğü sırada D. Gezmiş Ankara'dadır. Cihan Alptekin ise o gün Foruma katılmış oradan TÖS'e gitmiş ve sonra da TMGT'a gelecekte gece yapılan ve saat 02.00'ye kadar süren toplantıda bulunup TMGT'den ertesi günü 12.00-12.30 sıralarında ayrılmıştır. O sırada M. Afşaroğlu çoktan revire yatırılmış bulunmaktaydı.

2 — Kanunsuz Gösteri Yürüyüşü

şu yaptıkları ve de bu yürüyüş neticesi asayiş bozdukları gerekçesi ile tevkif edildikleri müzakerede bildirilmektedir. Oysa ki «Asayiş bildirilmektedir. Oysa ki «Asayiş» sinin kabulü ile salt tevkif sebebi olmaktan çıkmıştır. Demek ki öğrenci liderlerinin tevkif sebebi hukuken tamamen çürüktür.

3 — Polise mukavemet ettikleri ve hakarete bulundukları iddia edilmektedir. O gün polis öğrencilere durup dururken saldırmıştır. Kim olursa olsun - Polis olsa dahi - haksız fiil işlendi mi; direnmek kişinin hakkıdır. Bu Bakırköy 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından belirtilmiştir. Çatışma

sırasında Polis - Öğrenci arasında 150-200 m. uzaklık vardır. O kabalığın içinden birey olarak Deniz ve Cihan'ın hakaret ettiğini görmek maddeten imkânsızdır. Kaldı ki o gün Deniz, çatışmaya sebep olan adamı ve küçük çocuğunu öğrencilerin elinden Bozkurt Nuhoglu ile birlikte kurtarmış ve arkadaşlarının üniversiteye girmelerini istemiştir.

4 — Cihan Alptekin'in tevkifi talebi Sulh Ceza Yargıçlığına verildiğinde hakkında sadece bir suçtan isnat vardı ve ancak o isnadla ilgili olarak sorgusu yapılmıştır. Fakat C. Savcılığınca Asli (Devamı 15. sayfada)

Açık Mektup

İstanbul Teknik Üniversitesi Teknik Okulu Öğrenci Birliği Başkanı Ersin Kaya, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın Yeni Yıl mesajına karşılık aşağıdaki açık mektubu yayınlamıştır. Okurlarımıza sunuyoruz:

Sayın Cevdet Sunay
Cumhurbaşkanı
ANKARA

Yeni Yıl mesajınızı okuduk. İlerici gençlik ve aydınlarca 1960 tan beri kamuoyuna sunulan görüşlerin kimi çevrelerce bilinerek yanlış yansıtıldığını, kimilerince ısrarla yanlış anlaşıldığını, kimilerince de maalesef hiç anlaşılmadığını görüyorduk. Bu vesile ile öne sürdüğünüz iddiaları, Türkiye'nin gerçek durumu ve bizim düşüncelerimiz ile birarada bir açık mektupla size ve kamuoyuna duyurmayı yararlı bulduk.

Diyorsunuz ki: «Türk milleti olarak sekiz buçuk yıldan beri 1961 Anayasasının tanıdığı ve ancak ilerlemiş batı ülkelerinde rastlanabilecek tam bir hürriyet içinde yaşıyor ve demokratik hayatın nimetlerinden dilediğimiz gibi istifade ediyoruz.»

Biz, ilerlemiş batı ülkelerinde rastlanabilecek tam bir hürriyet içinde yaşayan vatandaşlarımızın varlığını inkâr etmiyoruz. Türkiye halkı içinde söz konusu hak ve nimetlerden istifade edenler olduğu gibi, bu

hak ve nimetlerden habersiz bırakılanlar da vardır.

Örneğin, gazetede yazdığı bir makeden ötürü zindanda tutulan Şadi Alkılıç'ı, ancak batıda bulunan tam bir hürriyet içinde yaşadığınıza inandırmak güçtür.

Türkiye'nin doğu ve güneydoğusundaki 16 ilin 669 köyüne sahip olan sülâle, aile ve kişiler gerçekten demokrasimizin nimetlerinden faydalanmaktadırlar.

Tarımdan geçinen ailelerimizin % 30,57'si (772.800 aile) ortalama 10 dönüm toprak sahibidir. Bu aile bireyleri için demokrasimiz henüz pek fazla nimet getirememiş demektir.

50 özel okulda yüksek öğrenim gençliğini velinimet olarak gören özel okul patronları yaşadığımız demokratik ortamdan memnun vatandaşlarımız dandırlar.

Köylerdeki 2,5 milyon okulsuz öğrencimiz 1961 Anayasasının kendilerine getireceği nimetleri değerlendirme olanağından uzaktalar.

Yıllık görünür cirosu 3 milyar bulan işbirlikçi Vehbi Koç, yalnız 1968 yılında bankalardan 25 milyon lira kredi çekebilen Mıgırdiç Sellefyan yaşadığımız ortamın demokratik nimetlerinden diledikleri gibi istifade e-

debilen vatandaşlarımıza örnek olarak verilebilirler.

346.000 memur ailesi 450 lraya da daha az bir aylık ile geçinmek durumundadır Türkiye'de. Bunlar da aybaşına borçsuz varabilmeyi demokrasimizin nimeti saymak zorundalar.

Diyorsunuz ki: «... hürriyetlerin kullanılması ile milletin menfaatleri arasındaki denge, nin mutlaka büyük bir titizlikle korunması, her türlü yıkıcı tutum ve davranışlardan kaçınılması da, uyulması gereken bir şarttır.»

«Hürriyetlerin kullanılması»nın kapsamı içine bugün bir fabrika sahibi tarafından bir anda 124 işçinin işinden çıkarılması da sokulabilmektedir. İşçi ile patron arasındaki dengeyi sağlama konusunda çalışma yapması gereken devletin polisi daima titizlikle patronun çıkarını korumakta ve işçileri kurşunlamaya varan yıkıcı tutum ve davranışlardan kaçınmamaktadır.

Diyorsunuz ki: «Türkiye Cumhuriyeti, milletimizin yeryüzündeki varlık ve bağımsızlık davasını kıyamete kadar sürdürmek ve karşılaştacağı her tehlikeyi önlemek mecburiyetindedir.»

Türkiye gençliği de halkının varlık ve bağımsızlık davasını sürdürmek mecburiyetini omuzlarında hissettiği için bağımsızlık kavgasındaki yerini almaktadır.

Diyorsunuz ki: «Türk milleti, Milli Kurtuluş Savaşını, büyük kurtarıcımız aziz Atatürk'ün önderliğinde kırksekiz yıl önce yaptı ve kazandı. Bugün ikinci

bir millî kurtuluş savaşından söz edilmesi hem Atatürk'ün, hem şehitlerimizin ölümsüz hatıralarına, hem de devletimize karşı saygısızlıktır.»

1. Milli Kurtuluş Savaşının öndeki Mustafa Kemal 47 yıl önce diyordu ki: «Bugünkü savaşlarımızın gayesi istiklâli tamdır. (...) Tam bağımsızlık demek, elbette siyasal, maliye, iktisat, adalet, askerlik, kültür... gibi her alanda tam bağımsızlık ve tam özgürlük demektir...»

Bugün 1,5 milyar doları bulan borcumuzdan ötürü maliye, miz yabancı kontrolü altındadır.

Bugün kalkınma planlarımız konsorsiyumların onayından geçmektedir. Ekonomimiz yabancı kontrolü altındadır.

Bugün ülkemizde suç işleyen Amerikalılar görev başında oldukları gerekçesi ile yargılanamayabilmektedirler.

Bugün ülkemizdeki 101 Amerikan üssü yüzünden, Türkiye'yi ilgilendirmemesi gereken bir savaşta 7,5 milyon yurttaşımız ölümle karşı karşıyadır.

Bunlar, Kurtuluş Savaşı şehitlerine ve Mustafa Kemal'in ölümsüz anısına yapılan saygısızlığı belgeleyen gerçeklerdir.

Bu koşullar altında Mustafa Kemal'in ve Kurtuluş Savaşı şehitlerinin anılarına saygı duyanların yapacağı iş, istiklâli tam ilkesini çağımızın bilimsel bilgisi ışığında gerçekleştirmek için mücadele etmektir.

İTÜTO (İTÜMMF) ÖB Başkanı
Ersin KAYA

İstanbul Üniversitesi Öğrenci Temsilciliklerini Proleter Devrimcileri kazandı

İstanbul Üniversite'sinin çeşitli fakültelerinde yapılan öğrenci temsilciliği seçimlerini proleter devrimci adaylar kazanmışlardır. Fen, Edebiyat, Hukuk ve İktisat Fakültelerinde devrimciler, sosyal demokrat ve faşist gurupları yenilgilere uğratarak öğrenci temsilciliği gibi çok önemli, öğrencilerle sürekli bağlantı kurma olanakları sağlayan mevkileri ellerine geçirmişlerdir.

Devrimciler seçimleri İktisat Fakültesinde oy çoğunluğu ile Hukuk, Edebiyat ve Fen Fakültelerinde ise mutlak çoğunlukla kazanmışlar. İktisat Fakültesinde Haluk Altunç, Selçuk Öğrendil, Hukuk'ta Cavit Kavak, Kaşif Ongunyurt, Edebiyat'ta Vural Yıldırımoglu, Feridun Şakar, Fen'de Cemil Gök, Gülderen Siklet öğrenci temsilciliğine seçilmişlerdir. Bu arada devrimci İktisat ve Hukuk Fakültesi öğrencileri, devrimci dayanışma örneği göstermişler, her iki fakültede de propaganda faaliyetini beraberce yürütmüşler, böylece devrimciliğin mahalli sınırları içinde ka-

lamıyacağının güzel bir örneğini vermişlerdir.

İktisat Fakültesinde devrimcilerin karşısına büyük iddialarla çıkan Sosyal Demokrasi Gurubu ile sağcı Hizmet Gurubu devrimcilere karşı giriştikleri büyük iftira kampanyasına rağmen; devrimcilerin sloganlarını alıp sulancılararak hileli mal şeklinde piyasaya sürmelerine rağmen bir varlık gösteremediler.

Örneğin Sosyal Demokratlar ve sağcılar her çeşit emperyalizme

karşıyız, derken, öğrencilerin önüne hileli sloganlar sürüyorlar, Türkiye ve bütün dünya halklarının baş belası olan Amerikan emperyalizmini gözlerden saklamağa çalışıyorlardı. Geçen yılki forumlarda öğrencilerin haklı isteklerine «evet, demek zorunda kalan, bu yıl öğrenci temsilciliği seçimlerinde ise bunu inkar ederek, «biz işgallere de boykotlara da karşıydık, diyen, yaptığımız demokratik öğrenci hareketleri sonucunda elde ettiğimiz haklar.

dan kendilerini soyutlayan sahte sosyal demokrasi gurubunun öğrenci karşısında düştüğü komik, durum, yapılan seçimler sonucunda somutlaştı. Kendi kendilerini inkar ederek öğrencilere ters düşen bu gruba öğrenci arkadaşlar itimat etmediklerini gösterdiler.

Ayrıca geçtiğimiz günler içinde Kimya, Dişçilik ve Eczacılık Fakülteleriyle çeşitli yurtlarda yapılan öğrenci temsilciliği seçimleri de devrimciler kazanmışlardır.

Adli Makamlara soruyoruz Taylan'ın kaatili nerede ?

İçişleri Bakanı Menteşeoğlu, geçenlerde İstanbul'da yaptığı bir basın toplantısında şöyle demişti:

«Biz her yanımızla açık olan bir iktidarı. Biz, hukukun, hakkın, medeniyetin iktidarıyız. Bize karşı, «siyasî cinayetler işleniyor, isnadı izafe edilemez. Kanun ve meşruiyet yolundayız. Bizim siyasî felsefe ve ül-kümüzün temeli vardır. Fakat mesele, Türk halkını tedirgin etmektir. Bu, çirkin politika-dır...»

Ve güpegündüz, Beyazıt'ın ortasında polis tarafından vurularak öldürülen Taylan Özgür'ün kaatilinin, kendileri tarafından bulunamadığını söylüyor arkasından...

Basın toplantısında arkadaşlarımız kendilerine sorular soruyorlar.

«Taylan Özgür saat kaçta vurulmuştur ve saat kaçta hastahaneye götürülmüştür?», «Taylan kurşunu ile vurulduğu halde neden polisler Taylan Özgür'ün peşinden gidiyorlar da onu vuranın serbestçe kaçması na göz yumuluyor?»

Kızıyor İçişleri Bakanı ve toplantıyı kestirmeden kısa kesiyor...

Basın toplantısında cevap alamadığımız soruları, bir kere

daha kamu oyu önünde tekrar liyoruz:

«Taylan Özgür vurulduktan sonra nereye götürülmüştür ve bu süre içinde kendisine neler yapılmıştır?»

«Büyük bir meydanda, herkesin gözü önünde, güpegündüz Taylan'ı vuran polis memuru İhsan Çakıcı nasıl oluyor da Emniyet tarafından tesbit edilememiş ve yakalanmamıştır?»

«İhsan Çakıcı, cinayetten sanık bir kimse olduğuna göre ve çeşitli şahitler tarafından da tesbit edildiği halde, kendisi hâlen tutuklu mudur?»

Bu sorular mutlaka cevaplandırılmalıdır...

Ayrıca Taylan Özgür herhangi bir insan da değildir. Emperyalizme yerli işbirlikçilerine karşı yığıtçe mücadele etmiş bir militandır. Yukarıdaki sorular cevapsız kaldığı müddetçe İçişleri Bakanının ileri sürdüğünün aksine, cinayetin «siyasî» niteliği ağır basmakta ve bu nitelik sorumlularca da fiili olarak kabul edilmiş olmaktadır.

Bundan başka, Taylan Özgür'ün öldürülmesinin tek suçlusu İhsan Çakıcı da değildir. Ortada çok yönlü sorumlusu olan bir uygulama vardır. Beyazıt meydanında bir insan vurulmakta, polis tarafından, o

hali ile kovalanarak, yakalanmakta ve «iki saat sonra» hastahaneye götürülmektedir...

Bu durumda:

1 — Taylan Özgür'ün ölümüne sebebiyet veren tabancayı fiilen kullanan İhsan Çakıcı,

2 — İhsan Çakıcı'yı kaçıran jeep şoförü, kaçmasına yardım eden Şerafettin adındaki polis,

3 — Taylan'ın vurulduğu anda görevli bulunan yirmiye yakın polis memuru, kaatili himaye ve cinayete iştirak suçlarından,

4 — Taylan'ı, vurulduktan sonra derhal hastahaneye götürülerek, eziyet eden, dola-yısıyla, kan kaybına uğramasına sebep olarak hastahane de kurtulma ihtimalini ortadan kaldıran görevliler ve bu arada objektif olarak, vali ve emniyet müdürü,

5 — Bütün bu olaylar karşısında, «polis herkesi vurur!», diyebilen Başvekil Süleyman Demirel,

bu siyasî cinayetin ortak sorumluluğunu taşımaktadırlar.

«Biz hukukun, hakkın, medeniyetin iktidarıyız,» diyebilen İçişleri Bakanından tekrar ve ısrarla soruyoruz... Taylan Özgür olayının sorumluları yakalanmış mıdır? Yakalanmamış mıdır?..

Bu mutlaka açıklanmalıdır...

TİP'de devrimci ilkeler üzere, birde birlik için mücadelenin yayın organı

Devrimci TİP Haberleri

5. Sayısı Çıktı

Piyasada satış imkanı olmadığı için

ABONE OL,

BAĞ KUR.

Toplu satış için görev al!

Fiatı: 50 kr.

Yıllık abone: 10 Lira.

Adres: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet/İst.

Sevgili Arkadaşlar,

Vietnam halkının 4000 yıllık bir tarihi vardır. Vietnam ulusunu kurma süreci, yabancı saldırısına karşı sürekli bir mücadele sürecidir. Bu yüzden Güney Vietnam gençliği, devrimci şevk, çaba ve çalışkanlık gibi içinde büyüdüğümüz ve yetiştirdiğimiz tarihsel şartlar tarafından daha da geliştirilen ulusal geleneklerin mirasçılarıdır.

Güney Vietnam'da özellikle 1940 Başkaldırmasından bu yana devrimci hareketin gelişmesi hiç durmamıştır. Şimdi ABD saldırganlığına karşı dövüşen genç erkek ve kadınlarımız, gerçekte onyıllarca önce Fransız kolonyalistlerine karşı savaştan devrimcilerinin işçilerin, siyasi kadrolar, askerler ve gerillalar - oğulları ve kızlarıdır. Doğuşumuzdan bugüne, tek bir başarı günü görmüş değiliz. Tersine, bombardımanlardan ve uçaklardan korunmak için cengellerde veya yeraltında o kadar çok zaman geçirdik ki -hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlük kadar değerli değildir, dediğimiz zaman neyi kasettığımızı çok iyi biliyoruz. Bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşmak için devrim yapmak, düşman hakkında hiçbir yanlış beslememek, güçlülere ve fedakârlıklara göğüs germek, sürekli mücadele etmek, her zaman iyimser olmak ve nihai zafere güven duymaktan başka yol olmadığını da çok iyi biliyoruz. Duygularımız ve isteklerimizin özü budur. Mutluluğumuzun özü budur.

Sık sık, Güney Vietnam gençliğinin ve öğrencilerinin, bizde geleneksel olduğu üzere bir devrim yapmak zorunda olduklarını, bir devrim yapmakta olduklarını söyleriz. Bu toplantıdan yararlanarak neyer yaptığımız hakkında bir şeyler söylemeye izin veriniz.

1965'in başlarında ABD, birliklerini kitle halinde Güney Vietnam'a koşturur ve savaşı çılgınca Kuzeye tırmandırırken Güney Vietnam Kurtuluş Gençlik Federasyonu ikinci Kongresini - Mart 1965 - yaptı ve önüne şu görevi koydu: "Bütün genç güçleri birleştirmek ve örgütlemek, yurtseverliklerini yükseltmek, saldırganlara olan nefretlerini derinleştirmek; onları, ABD emperyalistlerini ve onların uşaklarını yenmek, Güneyi kurtarmak, Kuzeyi savunmak ve ulusun yeniden birleştirilmesini sağlamak için verilmekte olan sebatlı ve yılmaz mücadelede bütün halka katılmaları için aktif olarak seferber etmek."

Bu ağır ve şerefli görevi yürütmek için kongre, bütün Güney Vietnam'da "Beş-En-Önde-Öl" diye anılan kampanyayı açtı, yani:

1. Düşman güçleri yoketmekte en önde ol.
2. Silahlı kuvvetlere ve gerilla savaşına katılmakta en önde ol.
3. Hem şehirlerde, hem de kırsal siyasi mücadelede en önde ol.
4. Cepheye hizmette en önde ol/vurucu gençlik birliklerine katılma vb.
5. Tarımsal üretimde en önde ol.

Bu kampanya, Gençlik Kurtuluş Federasyonunun büyümesinin ve Güney Vietnam gençlik hareketinin yeni bir gelişiminin işaretidir. Kampanya, bütün tabakalardan gençleri çevresine toplamış ve onların bitmez tükenmez yeteneklerinin tam olarak değerlendirilmesini sağlamıştır.

Silahlı mücadele alanında - Federasyon üyeleri veya başkaları - milyonlarca gencin askeri faaliyetlerde görev almalarını ve kahramanlıklar göstermelerini sağlamıştır. Gençler büyük şevkle askeri eğitimden geçmekte ve herkes ev yapısı bir silah iml etmek ve üç tekniğe yani atış, patlayıcı maddelerin kullanılması ve istihkam kazmada uzman olmaya çalışmaktadır. Heryerde şampiyonluk festivalleri düzenlenmektedir.

Yaratıcılık ve cesaretle, genç erkekler ve kadınlar, "uçak-avlama gurupları", "tank-avlama gurupları", "gençlik cephanelikleri" ve sabit pozisyonlarda kalmak zorunda olan düşman askerlerini o kadar korkutan ünlü tüfekçi gurupları kurmaktadır. "Korkusuz savaşı, Yankileri yenen, ünvanlarını kazanmak için belli sayıda düşman askerlerini öldürmekte birbirimizle yarışmak günlük yaşıntımızın bir parçası olmuştur. Bir savaşçının o ünvanı bir süre önce kazanmak için bir arkadaşı tarafından öldürülmüş bir veya iki düşman askeri ödünç aldığı ve daha sonra gerçekten bir veya iki düşman askeri öldürüp borcunu ödediği sık sık görülür. Şimdiye dek onbinlerce genç bu ünvanları kazanmıştır ve onların bir kaç burada delegasyonumuz içindedirler. Bu seçkin savaşçıların, "Beş-En-Önde-Öl" kampanyasının güzel çiçekleri olduğunu söyleyebiliriz.

Aynı zamanda, bu kampanyanın bir parçası olarak yüzbinlerce genç silahlı kuvvetlere katılmışlardır. Gençler, silahlı kuvvetlerin % 80 ilâ 90'ını meydana getirir. Long An ve Quang Da vilâyetlerinde genç erkek ve kadınların % 100'ünün garilla faaliyetlerinde görev aldığı köyler çoktur. Düşmanın "stratejik köylerini, bizim savaşı köylerimize, dönüştürmek, sivriuçlu tuzak sistemleri veya mayın tarlaları meydana getirmek ve Cu Chi, Long An, Ben Tre ve Batı yüksek platosunda olduğu gibi ünlü savunma-saldırı şebekeleri kurmak için gençlik, milyonlarca işgünü katkıda bulunmuştur.

Tay Ninh vilâyeti, Trang Bang bölgesi A.T. köyünde silahlı kuvvetlerde 5 ilâ 8 çocuğu olan 40 aile

vardır. Tra Vinh vilâyetinde M.L. pagodasını tahrip edip bir çok rahip ve mümini öldüren bir ABD hava akımından sonra içlerinde rahip ve rahibeler de olmak üzere 180 budist, gönüllü olarak silahlı kuvvetlere yazıldı.

ABD, Güney Vietnam'a ne kadar çok asker getirirse Güney Vietnam gençliği silahlı kuvvetlere o kadar çok katılmakta ve Yankilere karşı savaşmak için o kadar değişik biçimler bulmaktadır. ABD saldırganları Güney Vietnam'da ne kadar ağır suçlar işlerlerse, Güney Vietnam gençliği silaha sarılıp ülkemizi korumağa o kadar azimli hale geliyor. Silahlı kuvvetlere katılmak için yaşlarını yükselten gençler saymakla tükenmez. Çünkü bir Kurtuluş Savaşı olmak her güney Vietnamlı gencin büyük özlemidir.

1968 Baharının Tet saldırısından bu yana binlerce şehir genci, Saygon'da, Hue'de ve özellikle Da Nag'da Halk Kurtuluş Ordusuna, yeraltı kendini koruma birliklerine veya silahlı propaganda birliklerine katılmışlardır.

Şimdi, dikkatinizi genç kadınların silahlı mücadelede oynadıkları role çekmek istiyorum. İstilâci gelirse kadınlar da döğüşür, der bir Vietnam atasözü. Şimdi Güney Vietnam'da kadınlar da savaşmakla kalmıyor, aynı zamanda çok iyi de savaşıyorlar. Önceleri, kadınlar sadece lojistik sorunlarda yardımcı oldular; fakat gittikçe daha fazla sayıda kadın karmaşık silâhları büyük ustalıkla kullanan tecrübeli savaşçılar haline gelmişlerdir. Kız topçu birlikleri kurulmuş ve mükemmel olduklarını ispatlamışlardır. Örneğin Raoh Gia'nın on kadın topçusu bir Amerikan taburunun tuttuğu Xa Xiem mevkinin imha ederek 400 kişinin kurtuluşuna yardım etmişlerdir. Delegasyonumuz üyelerinden Bayan Ngoc Lien birçok kahramanlıklar göstermiş bir kız topçu birliğinin kurucusudur. Bayan Thu Ha'nın kumanda ettiği 'Nguyen Thi Dinh' müfrezesi düşmanı yıldırmaştır. Aynı vilâyette "Sekiz Tüfekçi Kızkardeş", ismini herhalde herkes bilmektedir.

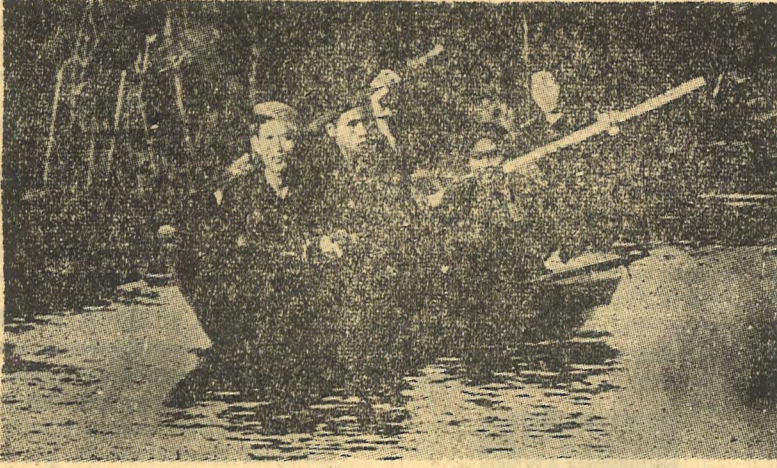
Üniformalarında o kadar çok yıldız, ellerinde öylesine modern silâhlar bulunan Amerikan generaleri 18-20 yaşlarındaki kadın gerillalara yenilmeyi küçültücü bulmuş olabilirler. Örneğin Tra Vinh vilâyetindeki "To Thi Huynh" kadın gerilla gurubu 200 muharebede döğüşmüştür; bunların arasında ta-

bur büyüklüğündeki Amerikan birliklerine karşı başarıyla yürütölmüş mücadeleler de vardır. Bir defasında Tay Ninh vilâyeti Trang Bang bölgesinde bir kadın gerilla müfrezesi, Bayan Le Thi Coi'nin kumandası altında bütün bir gün bir tabur düşman askerinin 6 saldırısına karşı koydu ve bu arada 60 düşman askerini hareket dışı bırakıp bir de helikopter düşürdü. Hue şehrinde 11 kızdan ibaret bir gurup, 24 saat sürekli olarak nakınlı tüfek ve el bombalarıyla bütün bir düşman taburunu püskürttü ve bu arada 120 düşman askerini öldürdü ve yaraladı. Bu ve benzeri hikâyeler, kızkardeşleri ve kızlarından gurur duyan Vietnamlılar arasında çok iyi bilinmektedir.

Dostlarımız sormak isteyebilirler: Nasıl olur da Güney Vietnam gençliği böylesine kahramanca işler başarabilir? Cevap basittir: Gerçek özgürlük ve bağımsızlığın sadece kendi mücadelelerimizle başılabileceğinin tam olarak bilincindeyiz ve parolamız "Anavatanın yaşaması için ölmeye hazır" dır. Bu bilinç ve azim, bütün bir eğitim sürecinin, Kurtuluş Gençlik Federasyonunun eğitim işine verdiği büyük önemin sonucudur. Biz gençlerimizi yurtsever mücadeleimizin gerçekleriyle, kendi gençliğimizin ve başka ülkeler gençlerinin kahramanca örnekleriyle eğitiriz.

Siyasi mücadele alanında Güney Vietnam gençliği ve öğrencileri en atılgan vurucu kuvveti meydana getirir. Şehirlerdeki birçok mücadelede onlar "fitil", durumunda olmuştur ve kukla rejimi birçok defalar kelimenin tam anlamıyla sarsmışlardır. Gençler, tabancalara ve gözyaşartıcı gazlara meydan okuyarak Saygon'un göbeğinde Johnson'un sözlerinin okunduğu ve resminin yakıldığı meşaleli gösteriler düzenlemişlerdir. 1966 İşçi Gününde Saygon gençliği ve öğrencileri sokakları "Yanki evine dön" sloganlarıyla boyayıp ABD elçiliğinin tam önünde Amerikan işçi ve gençliğine İngilizce yazılı bir mektubu okudukları bir toplantı düzenlediler. 1968 Noel arifesinde Vietnam'da barış için nümayiş yaptılar. Düşmana yakın yaşamayan şehir gençlerinin ve öğrencilerinin, onun gerçek doğasını açıkça görmelerine ve ne kadar tehlikeli olursa olsun eylemlerinde azimli olmalarına yardım ettiği ortadadır. "Nguyen Van Troi gibi yaşayın", birçoğunun parolasıdır.

başkanının yaptığı konuşma



Vietnam'lı savaşçılar bir dereyi geçerken.

Şehir gençliği ve öğrencilerinin geniş ve yoğun hareketi onların öğrenci veya vatandaş olarak hergünkü haklarını aramak için yürütükleri birçok dağınık eylemden kaynak almaktadır. Şehir gençliği ve öğrencilerini bilinci günbegün gelişmektedir ve düşmana karşı giriştikleri ölüm kalım savaşları içindedir ki çeşitli mücadele biçimleri geliştirmişlerdir. Bir örnek: Saygon öğrencileri kukla rejimi kınamak amacıyla bir basın toplantısı düzenlemişlerdi. Bulundukları yerden polis tarafından zorla çıkartılınca bir sokak köşesine gittiler ve bir 'ayakta basın toplantısı' yaptılar. Gene dağıtıldıklarında toplantıya yürüyerek devam ettiler. Saygon'da şimdiye kadar böyle bir çok 'ayakta basın toplantısı' yapılmıştır.

Mücadelede birçokları Tran Van On ve Bayan Quach Thi Trang gibi hayatını yitirmiş, başkaları ise uzun yıllarını hapis hanelerde geçirmiştir. Son zamanlarda ABD'nin ve Thieu Ky-Huong rejiminin zulüm ve inatçılığına karşı özellikle kukla rejimin 'genel seferberlik kararı', 'sivil savunma programı', ve '10.68 sayılı Kanun', a karşı güçlü bir hareket doğmuştur. Hepsisi de şehir gençliğinin, savaşçı Thieu Ky-Huong yönetimini devirmek, barışın yeniden getirilmesi, Ulusal Kurtuluş Cephesi ile ciddi müzakerelere girişilmesi ve ABD birliklerinin çekilmesini talep etmekteki kararlılığını gösteren kitle gösterileri, okul grevleri ve sınav boykotları örgütlenmiştir.

Siyasi mücadelenin bu alanında genç kadınlar da önemli bir rol oynamaktadırlar. Özellikle, mantı

ki ve makul tartışmalarla kukla rejiminin birçok asker ve işçisini uyandırmışlar ve onları halkın tarafına kazanmışlardır.

Halk Kurtuluş Silahlı Kuvvetlerinin adımlarını yakından izleyen ve bir sevgi anlatımı olarak 'demir ayaklı ve demir omuzlu yarıdımci güç' adını alan yeni bir 'hizmet' doğmuştur. Bu hizmet, vurucu gençlik birliklerinin onbinlerce tam zaman ve kısmi üyesini içermektedir. Onlar, piriç tarlalarını ve okulları geçici bir süre için geride bırakarak bomba ve mermilere karşı durarak, güçlükleri ve mahrumiyetleri yenerek, savaş cephelerini ikmal eder, yaralıları bakarlar. Sırtında yaralı bir askerle yüzlerce kilometre yürüyenden Saygon-Gia Dinh'den Bayan Dieu Linh gibileri çoktur. Onlar, Vahşi savaşın ortasında yaralıları aramak veya ganimet toplamaya yardım etmek için ortalarda dolaşırlar. Savaşın başında silâhsız iken sonradan ele geçirdikleri silâhlarla sık sık kahramanlık göstermişler ve birçoğu 'Korkusuz savaşçı, Yankileri yenen' gibi ünvanlar kazanmıştı.

Parlak bir fedakârlık örneği, bir hava akını sırasında yaralı bir askeri kendi vücuduyla örtüp onu kurtaran, fakat bu arada kendi hayatını kaybeden Bayan Doan Thi Lien'dir. Eskiden söylemiş olduğu sözler vurucu gençlik birliklerinde hâlâ hatırlanır: 'Yaralı yoldaşların yeni yaralar almamalarına çalışalım.' Öldükten sonra ona 'Halk Kurtuluş Silahlı Kuvvetlerinin kaçın kahramanı' ünvanı verilmiş ve Güney Vietnam Kurtuluş Gençlik Federasyonu Merkez Komitesi bütün gençlerin onun cesa-

ret ve fedakârlığını öğrenmeleri için bir hareket başlatmıştır. Onun izinden yürüyen birçok yeni örnekler görülmüştür. Bayan Vo Thi Ram, Bayan Nguyen Thi Dep, Le Kim Ho ve Phan Huu Thien gibi.

Vurucu gençlik birlikleri dışında binlerce genç ön saf işçisi, lojistik işçisi ve irtibat ajanı olarak çalışmaktadır. Örneğin, bir kız irtibat ajanının düşünce ve duyguları, zorla çalışması ve iyimserliği hakkında bilgi edinmek isterse, 'niz, bunu buraya delegasyonumdan birinin getirdiği 'Vahşi Çiçek' adlı, kısa hikâyelerden meydana gelmiş bir kitapçıkta bulabilirsiniz.

Tarımsal üretimde çalışan gençlerin daha az cesur olmaları gerekir. 'Herşeyi öldür, herşeyi yak, herşeyi yoket' politikasını izleyen ABD saldırganları ve Thieu Ky-Huong kukla rejimi ürün ve sebze zeleri yoketmek için hummalı çabalar göstermişlerdir. Bu yüzden, biz Güney Vietnam gençliği cepheye olduğu kadar cephe gerisinde de mücadele etmek zorundayız. Kellimenin tam anlamıyla, her bir piriç tanesinin elde edilmesi için vahşi bir mücadele gerekmektedir. 'Bir santimetre bile gerilememek' sloganı altında gençler, piriç tarlalarından ve meyve bahçelerinden ayrılmamakta ve hem kendi tüketimleri hem de cephe için daha fazla üretmeye çalışmaktadırlar. Yağan bombalar ve mermiler altında yoğun çiftçilik uygulamakta, tekniklerini geliştirmekte ve ismini Nguyen Van Troi'den alan 'bol ürün' almaktadırlar. Alçak bölgelerde piriç dışında mısır ve tatlı patates de yetiştirilmektedir. Yüksek bölgelerde gençler bitmez tükenmez bir yedek gıda kaynağı teşkil eden koca koca ormanları ekmişlerdir. Eğitim, kültür ve halk sağlığı alanlarında da gençlik itici güç olarak hizmet etmektedir.

Sevgili arkadaşlar, 'Beş.En.Önde.Ol.' kampanyası, çabaların Gençlik Federasyonu Merkez Komitesi tarafından başlatılan ve 'Beş.En.Önde.Ol' sancağını yüksekte tutma. Yankileri yenmek için Dört En İyi'yi başarmak için kararlı' diye anılan yarışma kampanyası üzerinde taksif edildiği bu dönemde zirvesine ulaşmıştır. Bu Dört En İyi şunlardır:

1. Silahlı kuvvetlere ve gerilla savaşına katılmakta en iyi.
2. Cepheye hizmette en iyi.
3. Kukla rejimin askere yazması na karşı savaşta en iyi.
4. Güçlerini eğitmek, seferber et-

mek ve devrim için kurmakta en iyi.

Yukarıda da belirtildiği üzere Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kurtuluş Gençlik Federasyonu gençliği seferber etmek, eğitmek ve yetiştirmek işine büyük önem vermektedir. Gençliğin ABD saldırganlığına karşı, ulusal kurtuluş savaşı için şu anda bir vurucu kuvvet teşkil etmekle kaldığını fakat aynı zamanda devrimi ileriye, geleceğe taşıyacak hedefler olduğunu düşürerek onları eğiterek, ulusun hedeflerine mutlak bir sadakat gösterecek, engin bilgi ve cesaret sahibi, yüksek erdemli ve devrimci kahramanlığa sahip yeni bir insan yapmak için büyük çabalar gösteriyoruz.

Tarih, Güney Vietnam'ın genç kuşağını zorlu bir görevle görevlendirmiştir: ABD saldırganlarını yenmek, Güneyi kurtarmak, kuze-yi savunmak ve ulusun yeniden birleştirilmesine coğru ilerlemek.

Güney Vietnam gençliği bütün olarak tüm güçlükleri yenmeyi ve kararlılıkla ileriye koşarak düşmana, ABD saldırganları ülkeyi terkedene ve kukla rejim devrilene kadar sürekli saldırı durumunda bulunmayı taahhüt ederler. Biz, Başkan Ho Chi Minh'in 'Güney Vietnam gençliği ne güçlükten ne de fedakârlıktan korkmayan ve savaşı kazanmaya azimli bir cesur ve akıllı genç insanlar kuşağıdır', şeklindeki sözlerine layık olmağa çalışacağız. Biz, Ulusal Kurtuluş Cephesi tarafınca Güney Vietnam gençliğine verilen birinci sınıf 'Demir Kale Nişanı', na da layık olmaya çalışacağız.

Aziz arkadaşlar, Biz, büyük başarılarımızın Ulusal Kurtuluş Cephesinin ve Geçici Devrimci Hükümetin doğru devrimci çizgisinin ve Güney Vietnam gençliğinin ve tüm halkının ortaya koyduğu büyük çabaların sonucu olduğunu biliyoruz. Fakat biz her başarıımızda Kuzeydeki 17 milyon yurttaşımızın ve ABD'nin ilerici gençliği, öğrencileri ve halkı da dahil olmak üzere bütün dünyadaki dostlarımızın oldukça büyük bir katkısının bulunduğunun tam olarak bilincindeyiz. Dostlarımız sık sık bizi, ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalizme karşı ortak mücadelede bir öncü bayrak olarak anarlar. Bu büyük onur için her zaman minnettar ve kavgamızın uluslararası anlamını her zaman bilincinde olarak güveninize layık olacağımıza emin olabilirsiniz. Dinlediğiniz için teşekkürler.

Habeşistan'da Öğrencilere karşı terör



Habeşistan'daki gerici Haile Selasiye yönetimine karşı yığıtçe mücadele veren öğrenci liderlerinden Adis Ababa Üniversitesi Öğrenci Birliği başkanı Tilahun Gizav, geçen hafta arkadan atılan bir kurşunla öldürüldü.

Tilahun geçen yıl başlarında merkezi feodal toplum biçimi yönetime karşı başlatılan öğrenci hareketlerinin liderlerinden. İmparatorun faşist baskı metodlarıyla öğrencileri susturma gayretleriyle tutuklanan öğrenciler arasında Tilahun da vardı. Daha sonra bir genel aften faydalanarak hapistən çıkan Tilahun kiralık katillerle yokedilmek istendi ve bir gece evine giderken bir otomobilden atılan kurşunla öldürüldü. Arka daşlarının ölüm haberini alan öteki öğrenciler çelik miğferli toplum polisinin kordonu altındaki Üniversitenin rektörlüğüne yürüdüler. «Tilahun'un katillerini istiyoruz.» «Cahil faşist Selasiye» diye bağırarak öğrenciler, Tilahun'un cesedini bulundugu Üniversite Tıp Fakültesi önünde gösteriler yaparken pervasız bir faşist politika sürdürmekte sakınca görmeyen imparator öğrencilerin üstüne ateş açtırdı. İki öğrenci daha polis kurşunlarıyla öldürüldü.

Bu arada, Sovyetler Birliğinde öğrenim gören Habeşistanlı gençler, Moskova'daki Habeşistan elçiliğini işgal ettiler ve faşist, gerici Selasiye yönetimini protesto ettiler.

İlerici Arap yönetimleri birleşiyor

Rabat'ta yapılan Arap Zirvesinde emperyalizmin uşakları aracılığıyla tezgâhladığı oyunun başarıya ulaşması ve hiç bir ortak görüşe varılamaması üzerine, ilerici Arap rejimleri kendi aralarında gruplaşma ve örgütlenme gereğini duymuşlardır. Bu arada Sudan, Libya ve Birleşik Arap Cumhuriyeti yöneticileri Libya'da, Batı Trablus'da bir araya gelmişlerdir. En Numeyri, El Kadcfi ve Nasır'ın katıldığı toplantıda İsrail'e karşı savaş kararı alınmıştır. Bu arada, gerici Kral İdris yönetimi sırasında yasak savma biçiminde bir kaç kurşun vermekle Orta Doğu çatışmasının dışında kalmaya çalışan Libya'nın yeni yöneticileri Süveyş cephesine tam donatımlı bir tank birliği göndermeği kararlaştırmıştır. Bu üç ülkenin yöneticileri önümüzdeki

hafta Sudan'da yeniden buluşarak, daha başka ne gibi tedbirlerin alınabileceğini görüşeceklerdir.

Orta Doğu'da da Arap gerillalarının her gün bir öncekinden daha sert darbeler indirmesine dayanamayan İsrail sivil hedeflere karşı çeşitli saldırılara girişmiştir. Masmum haklı öldürerek Arap halklarının emperyalizm ile mücadele azmini ezebileceğini uman İsrail çok kısa bir zaman içinde bunun tersinin doğru olduğunu anlayacaktır.

Bu arada savaş tröstleri de, ileri karakolları durumunda olan İsrail'e yardım etmek için ellerinden geleni yapmaktadır. Geçen hafta Fransız hükümetinin İsrail'e karşı uyguladığı silah ambargosu yüzünden inşa ettiği hücum botlarını İsrail'e satamayan bir Fransız şirketi bu engeli bir paravan şirket aracılığıyla atlattı. Bir başka şirkete satmış göstererek devlet denetimin den gemileri kurtaran şirket, hücum botları İsrail'e teslim etmiş oldu. Ancak bu gibi oyunların, istenilen sonuca ulaşılması, yani Arap halklarının ezilmesi için yeterli değildir.

Japonya'da

seçimleri

Emperyalizm

kazandı

Bu hafta Japonya'da yapılan seçimlerde sandıktan emperyalizmin ajanı Eisaku Sato çıkmıştır. Amerikan çıkarlarının Japonya'daki savunucusu Sato, ilk iş olarak, süresi 1970'de tamamlanan A-



merikan-Japon ittifak (!) anlaşmasının yenileneceğini açıkladı. Halkın çok küçük bir yüzdesinin katıldığı seçimlerde diğer partiler önemli bir başarı elde edemediler.

Bu arada Japonya Komünist Partisinin emperyalizmle uzlaşma

halinde olduğunu ileri süren bir grup bu partiden ayrılarak Japonya Solcu Komünist Partisi adı ile yeni bir örgüt kurdular. Yeni parti marksist-leninins ilkeleri sonuna kadar savunacağını ve emperyalizme karşı savaşaacağını açıkladı.

Çin-Sovyet

Sınır görüşmelerine

yeniden başlanıyo

Bir süre önce ara verilen Çin-Sovyet sınır görüşmelerine yeniden başlanıyor. Sovyetler Birliği başdelegesi Kuznetsov'un parti politik büro çalışmalarına katılmak için Pekin'den ayrılması üzerine kesilen görüşmelerden olumlu sonuçlar alındığı açıklandı.

Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Gromiko, bu görüşmelerle tam bir çözüme varılabileceğini söylemiştir. Çin ve Sovyetler Birliği arasındaki sınır konusunda ortaya çıkan anlaşmazlıklar zaman zaman büyük olayların patlak vermesine yol açmıştır.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Uzak doğudaki sömürgelerini gezmek amacı ile Asya-Pasifik turuna çıkan Amerika Başkan Yardımcısı Agnew'un Filipinlere geliş anti-emperyalist gösterilere yol açtı. Agnew'un Manila'ya varışından kısa bir süre sonra ABD büyükelçiliği önünde toplanan gençler Agnew'un arabasına molotof kokteylleri atıldılar. Agnew'un emperyalizmin Filipinlerdeki masşası Marcos'la yapacağı görüşme yerine doğru yürüyüşe geçen öğrencilerle polis arasında çıkan çatışmada öğrenciler polisi püskürttüler.

■ Emperyalizm Afrika'da ortaya çıkan yeni anti-emperyalist güçlere karşı iğrenç taktiklere başvurmaktadır. İlerici Tanzanya ve Zambia arasındaki petrol boru hattının uçurulması da emperyalizmin oyunlarından biridir. Zambia daha önce petrolünü beyazların yönetimi altındaki Rodezya'dan

alıyor ve Rodezya bunu Zambia'ya karşı bir baskı teçbiri olarak kullanıyordu. Ancak geçen yıl Tanzanya ile Zambia arasında açılan petrol boru hattı, Zambia'nın ekonomik bağımsızlığını kazanma yolundaki mücadelesinde önemli bir dayanak olmuş ve bundan güç alan Zambia İngiliz maden şirketlerini devletleştirmişti. Zambia'yı yine emperyalizme bağımlı kılama amacıyla yapılan bu sabotaj kısa zamanda onarılmış ve Zambia-Tanzanya petrol boru hattı işletmeye açılmıştır.

Hindistan'ın Kerala eyaletinde iktidarda bulunan milli cephe hükümeti toprak reformu yapmaya karar vermiştir. Büyük ölçüde feodal bir ülke olan Hindistan'ın en güneyinde bulunan Kerala'da proletaryanın temsilcisi Komünist Partisi öncülüğünde bir milli cephe hükümeti iş başında bulunmaktadır. Bu arada Hindis-

tan Başbakanı Bayan Gandhi de, Hint anayasasında mülkiyet hakkını hükümlerde bazı değişiklikler yapılarak, bu hakkın kısıtlanacağını açıklamıştır. Ancak, Kongre Partisinin sol kanadı temsilcileri mülkiyet hakkının tamamının ana yasadan çıkartılmasını istemektedirler.

■ Endonezya'da emperyalist uşakı Suharto yönetimini devirerek, eski başkan anti-emperyalist Sukarno'yu tekrar görevi başına getirmek isteyen bir girişim ortaya çıkartılmıştır. Bu da şunu göstermektedir ki, üç yıl önce Sukarno'yu devirerek bir milyon solcuyu ve ilericiyi öldürten Suharto rejimine karşı ordudan da tepki gelmeye başlamıştır. Bu olayla ilgili görülen bir çok su bay tutuklanmıştır. Öte yandan, faşist Suharto yönetimine karşı verilmekte olan halk savaşı Cava adasında da yaygınlaşmaya başlamıştır.

1970 ve Dünya Devrimci hareketi

Ardımızda kalan yıla baktığımızda ilk dikkatimizi çeken şey, dünya halklarının gittikçe güçlenen devrimci mücadeleleridir. Dünyanın dört bir bucağını kapsamı içine alan bu mücadelede, zaman, devamlı olarak emperyalizmin aleyhine çalışmakta ve emperyalizm her geçen gün yeni yaralar almaktadır.

Latin Amerika'dan Asya'nın doğusuna, Yeni Zelanda'dan Afrika'nın batısına, Avrupa'dan Orta Doğu'ya kadar bütün bölge ve ülkelerde devam eden millî kurtuluş mücadelesinin yanı sıra emperyalist ülkelerde de sınıf mücadelesi güçlenmekte ve yaygınlaşmaktadır. Yeni bir yılın başında 1969'a bakacak olursak göreceğimiz emperyalizm için iç karartıcı bir görünümüdür.

Emperyalizm ve emrindeki basın meseleleri nasıl göstermek isterse istesin, balçıkla sıvayamayacağı gerçek şudur: **EMPERYALİZM DÜNYA HALKLARI KARŞISINDA YENİK DÜŞMÜŞTÜR.** 1969'a damgasını vuracak olan budur. Ve Amerika bu yenilgisini örtme çabası içinde kıvranmakta ve çeşitli kamuflej tedbirlerine sığınmaya çalışmaktadır.

Uzak Doğu'da Vietnam ve Güney Doğu Asya'daki diğer ülkelerin halklarının devrimci mücadelesi zafere adım adım yaklaşmaktadır. Kahraman Laos halkının temsilcisi Patet Lao bugün ülkesinin yüzde altmışından fazlasını kurtarmıştır. Tayland'da, Malezya'da, Birminya'da devam eden mücadele emperyalizmi adım adım geriletmektedir.

Hindistan'da dört büyük eyalette proletarya öncülüğünde millî cephe hükümetleri iş başındadır. Öte yandan Hindistan'da federal parlamentoda

iktidarda bulunan Kongre Partisi içinde meydana gelen bölünme sonucunda millî burjuvazi komprador burjuvaziye üstün gelmiş ve İndra Gandi yönetimi demokratik bazı devrimleri uygulamaya, millî demokratik devrim için elverişli bir ortam yaratmaya başlamıştır.

Pakistan'da da bilinçlenen halkın mücadelesi denetim altına alınmamaktadır. Bu ülkede de çok yakında büyük patlamalar beklemek gerekir.

1969 yılı Orta Doğu'daki gerici yönetimler için yıkım yılı olmuştur. Emperyalizmin uşağı Libya kralı, Suca'daki gerici parlamentarizm, Güney Yemen Halk Cumhuriyetindeki sağ küçük burjuva yönetimleri devrilmiştir. Bütün bunların yerlerini emperyalizme şiddetle karşı çıkan ileri küçük burjuvalar almıştır. Bu arada Orta Doğu'da emperyalizmin ileri karakolu İsrail'e karşı yürütülen öncülüğü bizzat Filistin halkının örgütlediği "fedai" kuruluşlarına geçmiştir. Bu kuruluşlar içinde meydana gelen son bir gelişme de, 1969 yılı ortalarına kadar hareketin öncüsü olarak gözüken El Fetih'in yerini yavaş yavaş Marksist-Leninist Filistin Halk Kurtuluş Cephesinin almaya başlamasıdır. Cephe her gün İsrail'e daha sert darbeler indirmiş ve dünya kamuoyunun dikkatini İsrail faşizmine çekmeyi başarmıştır.

Bu arada Arap ülkeleri içinde 1969 başına kadar sayıca çoğunluğu elinde bulunduran gerici yönetimler, meydana gelen darbelerin sonucunda, sayıca üstün olduklarını da kaybetmişler, çeşitli uluslararası toplantıları sabotaj etme çabalarının ortaya çıkması, bunların gerçek niteliklerinin (emperyalizmin ajanı olduklarının) a-

paçık belirmesine yol açmıştır.

Benzer bir gelişim Afrika'da da görülmektedir. Çok yakın zamanlara kadar emperyalizmin ileri karakolu durumundaki çeşitli Afrika ülkelerinde meydana gelen gelişmeler, bu devletlerin anti-emperyalist cephede yer almalarını sağlamıştır. Çad'daki Fransız uşağı hükümete Eritre'de gerici Habesh yönetimine, Rodezya'daki faşist Ian Smith'e, Angola ve Mozambik'te Portekiz ilkel emperyalizmine karşı verilen halk savaşları başarıya doğru ilerlemektedirler.

Latin Amerika'da da anti-emperyalist mücadele yıl boyunca devam etti. Geçen yıl da Latin Amerika'da bazı darbeler oldu ancak bunların nitelikleri eskiye oranla çok farklıydı. Amerikan emperyalizmi Latin Amerika silahlı kuvvetlerini uzun yıllar boyunca ülke içindeki ileri hareketleri ezmek için kullanmıştı. Fakat 1969'da, Peru'da, Bolivya'da ortaya çıkan gelişmeler, Latin Amerika ordularının bu niteliğinin değiştiğini ortaya koymaktadır. Bu yönetimler iş başına geldikleri anda ülkenin siyasi iktidarı üzerinde kabus gibi kol gezen büyük Amerikan tröstlerini devletleştirmeğe giriştiler. Böylelikle Amerika'nın ülke üzerindeki emononik baskısının önemli bir kesiminin önüne geçildi.

Emperyalist blokun durumuna gelince; Emperyalist blok büyük iktisadi buhranın ağırlığını bütün yıl boyunca üzerinde hissetti. İngiltere ve Fransa paralarının değerini düşürürken, Amerika doları kurtaracak tek yol olan Alman markının değerinin yükseltilmesi için Brandt'ı Almanya'nın başına getirdi ve amacına ulaştı. Böyle dolar 1969'u, görünüşte, bir değer düşüklüğü

olmaksızın atlattı. Fakat emperyalizmin mali durumu bozuk olmağa devam ediyor.

Bunun yanı sıra, emperyalist ülkelerin yöneticileri bütün 1969 boyunca, kapitalizmin onarılmaz hastalıkları ile uğraşmak zorunda kaldılar. Birbirini izleyen buhranlardan başka grevler ve öğrenci hareketleri emperyalizmin ajanlarına güç günler yaşattı.

Bütün bu olaylar, dünya devrimci hareketinin bir parçası olarak millî kurtuluş hareketlerine çok yardımcı oldu.

1969 yılı boyunca devam eden bir diğer önemli olay da sosyalist blok ile emperyalist blok arasındaki görüşmelerdi. Helsinki'de yapılan Sovyet-Amerikan nükleer silahların sınırlandırılması görüşmesi Amerika ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında Varşova'da yapılan görüşmeler, nükleer denemelerin yasaklanmasını ön gören anlaşmanın Sovyetler Birliği ve Amerika tarafından imzalanması, bu gelişim zincirinin önemli halkalarıydı.

1970'e bakarken: Zafar'da, Eritre'de, Çad'da, Angola'da, Mozambik'te, Laos'ta, Birminya'da, Tayland'da, Malezya'da, Vietnam'da, çeşitli Latin Amerika ülkelerinde gelişen millî kurtuluş mücadeleleri; Amerika'da, Japonya'da, Avustralya'da, Yeni Zelanda'da, Filipinler'de, İtalya'da, İngiltere'de, İrlanda'da genişleyen ve yaygınlaşan halk hareketleri emperyalizm için hiç de iyi bir yıl vaatmemektedir. 1970'de emperyalizme karşı savaşılan ezilen ve sömürülen halklar ve milletler, devrimci mücadelelerinde yeni başarılar sağlayacaklar ve kesin sonuca bir adım daha yaklaşıacaklardır. Zaferin emperyalizme karşı savaşlarda kalacağı açıktır.

Deniz Gezmiş

(Başarafa 10. saydafa) ye Ceza Mahkemesine yapılan itiraz ise üç ayrı suç isnadı eklenmiş ve Cihan Alptekin orada bulunduğunda sorgusu yapılmadan tevkif edilmiştir. Bu suretle Hukuk dışı davranışlara bir yenisini eklenmiş. Usul Hukuku da ayaklar altına alınmıştır.

5 — Deniz'e ait olduğu iddia edilen 22 cal. Remington Tüfek meselesi ise: 22 cal. dürbünü tüfekler av ruhsatı ile kullanılabilir. Piyasada satılmaktadır ve hukuken bir kırma'dan farkı yok-

tur. Herhangi bir insanın da piyasada satılan bu tüfeklerin üzerinde parmak izi olabilir. Bu tüfeklerden birine sahip olmak isteyen sayısız mermisi ile birlikte, istediği an, Sirkeci veya Karaköyden parası kadar temin edilebilir. Çünkü silah 22 cal. lıktır. Ve de 22 cal. bütün silahlar av ruhsatı ile kullanılır, taşınır, Türkiye'de... Ayrıca tüfek kat'iyyen Deniz'e ait değildir.

6 — Deniz Gezmiş ile ilgili itiraz dilekçesi savcılığa verilmiş ve savcılık dilekçeyi 3. As. Ceza Mahkemesine havale etmiştir. 3. As. Ceza Yargıcı Deniz'e geçen mevkufiyeti sırasında "Seni bir

daha mevkuf olarak karşımda görmüyeyim, diyen yargıçtır.

7 — İçişleri Bakanı olacak şahıs olayın mahkemeye intikal ettiği sıralarda gazetelerden, Millet Meclisine kaçır her yerde olay hakkında ve sanıklar aleyhine beyanatlar vermekte, makamı ile bağdaşmayan bir sorumluluk için de, açık ve Meclis önünde suç işlemektedir.

8 — Ve de en son Bugün isimli gayri resmi Aramco-Türkiye yayın organında Deniz hakkında yayınlanmış haberler verilerek kamuoyunun zihni bulandırılmak istenmektedir. Deniz'in sol propaganda yaptığı sebebi ile şiş-

lendiğini iddia edenlere sormak gerekir; Neden Mehmet Cante kin'in kaatillerinden biri, Deniz geçen sefer tahliye edildiğinde arkasından küfür etmiş ve neden bu zatın surati mahkûmlar tarafından hasara uğratılmıştır? Deniz bütün insanların dostudur. Mahpuslar ki toplumun en itilmiş olanlarıdır, Deniz onların da gönüllü kazanmasını bildirmiştir.

Deniz ve Cihan'a yapılan bu terapistler ilk değildir. Devrimciler de bilmektedirler ki son da değildir. Ama yine bilmekteyiz ki Türkiye'nin namuslu yargıçları vardır. Adliye Emperyalist baskılarına henüz boyun eğmemiştir.

İ. K. T. T. C.

Kongresinde Seçimleri

Devrimciler kazandı

28 Aralık 1969 Pazar günü, TÖS salonunda, İstanbul'da yüksek öğrenimde bulunan 1000 civarında Kıbrıslı öğrencinin tek örgütü olan İstanbul Kıbrıs Türk Talebe Cemiyeti'nin kongresi yapıldı. Kongreye, salonu dolduran ve bir kısmı a. yakta kalan yüzlerce Kıbrıslı öğrenci katıldı.

Son yıllarda, Türkiye üniversite gençliğine paralel bir uyanmanın Kıbrıslı öğrenciler arasında da yaşandığı görülmektedir. Bu uyanışla birlikte, yıllardan beri Kıbrıs Türk cemaatinin başına çöreklenmiş ve cemaati mâceradan mâceraya sürüklemekte olan yönetici kadroya karşı eleştiriler ve Kıbrıs meselesinin gerçek yüzünün tartışılması da başlamıştır.

Geçen ders yılı boyunca bu mücadelede bayraktarlığını İKTTC'nin yöneticileri yapmışlardı. Türkiye'deki devrimci arkadaşlarıyla birlikte 6. Filoya karşı yürürlükteki eylemler yanında, çıkardıkları bültenler ve yaz aylarında adada yaptıkları çeşitli açık oturumlarla Kıbrıs'taki soydaşlarını uyandırma çabasına girişmişlerdi.

Kıbrıs'taki yöneticiler, bu durum karşısında rahatsız olmuşlar ve çeşitli yollara başvurarak gelişmeyi durdurmak istemişlerdir.

Bunların sonuncusu Pazar günü TÖS Salonunda cereyan etti. Kıbrıs'taki yöneticilerin İstanbul'daki mağaları tarafından yönetilen küçük bir grup, Türkçe komandolarından ders almışcasına, salonda bağırıp çağırma, sahneye yürüme, gövde gösterisi gibi teşebbüslerle kongreyi sabote etmeyi denediler. Ezici çoğunluğun kararlı ve soğukkanlı direnişi karşısında çaresiz kaldıklarını anlayanca da salonu terketmekten başka çıkar yol bulamadılar.

Kongre, onların ayrılmasından sonra bile, Cemiyet üyelerinin yarısından fazla çoğunlukla çalışmalarına devam ederek devrimci çizgide olan arkadaşlarını yönetim kuruluna seçti.

Üzünülecek taraf, patırtı gürültü arasında bir sürü zaman kaybının olması ve kongrede alınması mümkün bir çok olumlu kararlara sıra gelmeyiştir. Yoksa ayak patırtılarıyla devrimci gelişmenin durdurulamayacağını bugün artık ilkökul çocukları dahi öğrenmiş bulunmaktadır.

İKTTC'nin kongreye sunduğu

«Grevi Devrederken», adlı rapordan «Kıbrıs Sorunu ve Çabalarımız» bölümünü okurlarımıza sunuyoruz.

Kıbrıs Sorunu'nu, dünyadaki emperyalizm ve ezilen uluslar arasında, daki çelişki açısından ortaya koyduk ve mücadelemizi bu gerçeğin ışığı altında yaptık.

Emperyalistler tarafından sömürülen Kıbrıs Halkları, sömürülüklerinin bilincine varamamaları için, her iki toplum içindeki işbirlikçiler vasıtası ile sık sık çatışmışlardır. Her iki toplum birbirlerine karşı düşmanlıkla çatışmışlardır. Her iki toplum birbirlerine karşı düşmanlıkla şartlandırılırken, Ada Halklarının gerçek düşmanı emperyalizm gözlerden uzak tutulmak istenmiştir. İşte biz, bir yıllık tüm çabalarımızda bu gerçeği toplumuza duyurmaya çalışmış ve dikkatleri gerçek düşman emperyalizme çekmeye çalışmışızdır.

Toplumumuzun, bu bilincine demokratik bir ortamda kolaylıkla ulaşabileceğini bilen yönetici durumundaki işbirlikçiler, kendi görüş ve fikirleri dışındakileri tabu addetmişler ve her türlü görüşün tartışılabileceği bir ortam yaratmaktan şiddetle kaçınarak faşist yönetimlerini devam ettirmişlerdir. Bunun içindir ki, Kıbrıs Türk Toplumunu içinde demokratik bir ortamın teessüsü için gayret sarfettilik.

Bugünkü dünya görüşüne ve gerçeğe uygun çabalarımız, işbirlikçi çevre tarafından devamlı olarak «Rumlarla işbirliği yapmak», «Rumlarla bir arada yaşamayı istemek», ve «Türk toplumuna ihanet» olarak nitelendirilmeğe çalışılmıştır. Bu onların, toplumundan yana çıkmak isteyen herkesi susturmak için uyguladıkları demode bir taktiktir. Bu tür ithamlara vereceğimiz cevap şudur: Bizler her toplumun en yüksek refah seviyesine, kendi millî kültürü içinde ulaşabileceğine inanan kişileriz. Buna inandığımız içindir ki, Kıbrıs Sorunu için bir çözüm yolu gösterirken, her zaman «MİLLÎ CEMAAT. LERİN BİRBİRİNİ SÖMÜRÜP TA-HAKKÜMÜ ALTINA ALAMIYA-CAĞI, bir Kıbrıs'tan bahsetmişizdir.

Kıbrıs Sorunu için yaptığımız mücadele, «bu günkü sömürü düzenini değiştirip, halkın denetiminde halka dönük MİLLÎ CEMAAT.

LERİN BİRBİRİNİ SÖMÜRÜP TA-HAKKÜMÜ ALTINA ALAMIYA-CAĞI, gerçekten demokratik, tam bağımsız askeri üslerden arınmış, tarafsızlaştırılmış bir Kıbrıs'ta Türk Cemaatinin güvenlik ve refah içinde yaşayabilmesi amacını gütmüştür.

Bunların gerçekleşebilmesi için

Memurların protesto mitingleri milli demokratik mücadelemizin bir parçasıdır

(Baştarafı 5. sayfada)

Mahkemesine götürerek, kanunun yasaklama hükmünü iptal ettirdi. İşte bu olaydan yararlanarak 24 Kasım 1969 günü İz Görsen de toplanan İstanbul Personel Sendikaları Yöneticileri, İstanbul'da bulunan memurların katılacağı bir açık hava miting ve gösteri yürüyüşü düzenlemeyi kararlaştırdılar. Bu Mitingin ve yürüyüşün amacı, Personel reformunun gerçekleşmesi, hayat pahalılığının protestosu, sendikal örgürlük ve grev hakkının istenmesi, olarak duyuruldu.

Emperyalizme bağımlı, Filipin tipi demokrasisi ortamında özlemelerimizin kesinlikle gerçekleşmeyeceğini biliyoruz. Ve bu nedenle mücadelemizin dostunu, düşmanını ve asıl hedefin Amerikan emperyalizmi olduğunu bile rek mücadelemizi sürdürüyoruz.

Bu amacımızı sezen sarı sendikalar miting ve yürüyüşümüzü baltalamak istediler. Örneğin İstanbul Belediye, sendikalarından BelSen eyleme üç gün kala bir bildiri yayınlayarak yürüyüşü ertelediğini bildirdi. Oysa, bu sendika eylemin düzenleyicileri için de değil ki erteleme söz konusu olsun.

Bunun yanında adı geçen sendika, daha önce, gazetesinde ve beyanlarında yürüyüşü desteklediğini ve katılacağını açıkça ilân etmişti. Yürüyüşe üç gün kala gerçekleştirilen oyun, memurların mücadelesini sabote etmek için düzenlenmiş bir provokasyondur.

Bundan başka, yürüyüş öncesinde Tertip Komitesinde yazı işle-

her şeyden önce Kıbrıs'taki cemaatlerin temsilcisi durumundaki işbirlikçilerin tasfiye edilmesi ve her türlü görüşün münakaşası yapılabilecek demokratik bir ortamın yaratılması kaçınılmazdır. Bunun mücadelesini vermek de elbette ki devrimci aydın gençlere düşmektedir.

rini yürüten Abdülkadir Şenel adlı arkadaş cadde üzerinden, belirsiz kişiler tarafından bir otomobille bindirilmiş, yere yıkılarak bilinmeyen bir yere götürülmüş, kendisine işkence yapılmış ve dövülmüştür. Üzeri aranan ve evrakları alınan arkadaşımızın, işkence sırasında çene kemiği kırılmıştır.

Anayasadan doğan haklarını elde edebilmek için memurlar ilk kez 6 Temmuz tarihinde Spor ve Sergi Sarayında kapalı salon toplantısı yaparak, yöneticilere isteklerini iletmışlerdir.

Yine ilk kez memur açık hava miting ve yürüyüşü yaparak yöneticilere ilk ihtarı yaptılar ve demokratik haklarını elde etmek için, giderek daha etkili eylemler içine gireceklerdir.

★

Memurların yürüttükleri mücadele ortadadır. Türkiye'de önemli bir çoğunluğa ve etkinliğe sahip olan memur kitlelerinin devrimci mücadelede attığı bu önemli adım ve ortaya koydukları örnek, genel olarak, Türkiye halkının; «haklarına sahip çıkma» ve giderek, devrimci mücadelede, emperyalizme, işbirlikçilerine karşı gelişen mücadelesinin bir parçasıdır. Yürütülen aktif mücadeleler, kitlelerde gittikçe gelişen milli kurtuluş bilincini hızlandırmakta ve milli demokratik hareketimizi güçlendirmektedir. Öğretmen boykotu ve hemen ardından memurların düzenlediği protesto mitingleri ve yürüyüş, devrimci mücadelemizin geniş kitlelere mal olduğunu gösteren önemli hareketlerdir.